76STE JAARGANG No. 10016 WOENSDAG 14 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24.99

Dulles op persconferentie over kwestie-Duitsland

Westelijke voorstellen zullen geen verandering ondergaan

Opvattingen van Rusland geven blijk van absurde houding t.a.v. het probleem

Washington. — Minister Dulles heeft gisteren op een persconferentie verklaard de mogelijkheid niet uit te sluiten, dat het westelijke standpunt ten aanzien van Berlijn en Duitsland zekere wijziging zal ondergaan, maar hij gaf opnieuw te kennen, dat de westelijke mogendheden voorshands niet van plan zijn de voorstellen, die zij op 31 december jl. opperden, te veranderen.

Dulles verklaarde, dat de Verenigde Staten op generlei wijze betrokken zijn in bilaterale onderhandelingen met de Sovjet-Unie en dat zij in nauw kontakt blijven met hun bondgenoten over alle kwesties, die uit de toestand zouden kunnen voortvloeien.

Dulles sprak het vertrouwen uit, dat de beraadslagingen, die president Eisenhower en hijzelf tijdens de komende weekwisseling met Mikoyan zullen hebben, het mogelijk zullen maken tot een betere verstandhouding te komen tussen Oost en West inzake Duitsland en Berlijn.

Hij zei, dat de ongerustheid, waarvan de Sovjet-Unie ten aanzien van de toekomst van Duitsland blijk geeft, reëel en begrijpelijk is.

Minister Dulles zei, dat de Sovjet-Unie door een geneutraliseerd Duitsland voor ogen te houden, aan hetwelk elke verbondenheid met zijn buren verboden zou zijn, blijk geeft van een absurde houding ten aanzien van dit vitaal probleem.

Naar zijn mening rust de toekomst van Duitsland in een nauwe integratie met zijn buren met het verlangen naar vrede zowel op politiek als economisch terrein.

Dulles verklaarde voorts dat de Russen zelf niet geloven dat de Russische voorstellen zullen werken.

Dulles geloofde niet dat men Duitsland in een soort deken zou kunnen wikkelen, zoals Rusland wil.

Dat was ook de benadering geweest van Versailles en deze had niet gewerkt.

Dulles hield Adenauers aanpak voor de meest practische en gezonde oplossing voor hen, die het oude Duitse gevaar willen bezweren.

Wel achtte Dulles het bemoedigend dat het oorspronkelijke voorstel over Berlijn niet als een ultimatum opgevat moet worden.

Al is dit zijns inziens toch geen aanwijzing dat Rusland van standpunt veranderd was.

Functionarissen van het State Department verklaarden dat men Dulles uitlatingen over vrije verkiezingen niet als een belangrijk punt van zijn persconferentie moest zien.

„De Verenigde Staten hebben hun standpunt dat er een vrije meningsuiting van het Duitse volk over zijn regering moet plaats vinden niet prijsgegeven en zij zullen dat ook niet doen", zo zeiden zij.

Dulles uitlatingen op zijn persconferentie dat vrije verkiezingen niet de enige manier zijn om Duitslands hereniging te bereiken, heeft enige verrassing te Bonn gewekt.

Maar vooralsnog wilde men geen commentaar leveren, eerdere verrassingen op Dulles persconferenties indachtig. Men vermoedt dat Dulles zich slechts wat buigzaam wilde tonen tegenover Russische halsstarrigheid en niet een werkelijke politieke koerswijziging aangaf.

Dulles over Cuba.

Minister John Foster Dulles heeft op zijn persconferentie verklaard te vertrouwen, dat de nieuwe Cubaanse regering rekening zal houden met het verlangen van het Cubaanse volk naar een bewind van vrijheid en van rechtvaardigheid.

De minister zei dit naar aanleiding van de vraag van een verslaggever, of de Amerikaanse regering bij de regering van Cuba een demarche heeft gedaan om een eind te maken aan het bloedvergieten. Dulles antwoordde ontkennend op deze vraag en voegde eraan toe te hopen, dat de gedragingen van de nieuwe regering in overeenstemming zullen zijn met het verlangen van het Cubaanse volk naar een vrij en rechtvaardig bewind. Dulles gaf te kennen, dat hij op dat moment niet over nauwkeurige feiten over de huidige toestand beschikte.

De economische maatregelen van Frondizi

Minister Dulles heeft zijn waardering uitgesproken over de efficiënte maatregelen, die door de regering van president Frondizi van Argentinië zijn genomen om de economische toestand van het land te herstellen.

Dulles verklaarde op zijn persconferentie, dat de regering der Verenigde Staten ten zeerste bemoedigd werd door de gezonde manier, waarop president Frondizi de economische en financiële problemen van zijn land aanpakte.

De Amerikaanse bewindsman wees hierbij op het krediet van 29 miljoen dollar, dat onlangs door particuliere en publieke financiële instellingen in de Verenigde Staten aan Argentinië beschikbaar werd gesteld. Dit weerspiegelt het vertrouwen, dat men in alle financiële sectoren heeft in de economische toestand van Argentinië, aldus Dulles.

President Frondizi wordt 20 januari te Washington verwacht voor een officieel bezoek aan de Verenigde Staten. Tijdens dit bezoek, dat tot 1 februari duurt, zal het Argentijnse staatshoofd met verschillende hoge Amerikaanse autoriteiten besprekingen voeren.

DE SITUATIE OP CYPRUS

Nicosia — Gouverneur Foot van Cyprus heeft in een radiotoespraak verklaard dat aartsbisschop Makarios en andere van het eiland verbannenen, terug zouden mogen komen indien het huidige bestand van de EOKA een blijvende vredetoestand zou kunnen worden. (sedert de EOKA op kerstavond een bestand afkondigde zijn er geen terreurdaden voorgevallen).

Daarna zou hij geleidelijk alle gedetineerden — een 1500 — kunnen ontslaan. De enige voorwaarde was dat alle geweld voorgoed van de baan is.

De gouverneur hield zijn toespraak na de vrijlating van 35 politieke gevangenen.

Op de Sportvakbeurs in de RAJ te Amsterdam was een miniatuur zwembad te zien, dat in iedere tuin kan worden opgesteld. Mannequin Rita Hoeboer kon men er aantreffen in een waterdicht rubberpak, waarmee men ook in de winter onder water kan vissen. Voor de tuinbadkuip staat de 7-jarige Jaqueline van Pol met om haar polsen en enkels de nieuwste vinding op het gebied van reddingskussentjes. Door deze Italiaanse vinding kunnen de kinderen niet verdrinken, maar blijven op het water drijven.

Overal waar de Russische vice-president zich in Amerika begeeft, wordt hij bestormd door de verslaggevers. Hier beantwoordt Mikoyan enkele vragen van de pers.

De kwestie van de benoeming van MOLOTOV

Moskou. — In diplomatieke kringen te Moskou is gisteren vernomen, dat de Nederlandse regering agrement heeft verleend aan de benoeming van Viatsjeslaf Molotof, de vroegere minister van buitenlandse zaken, tot Russisch ambassadeur te Den Haag.

In officiële Nederlandse kringen ontkent men niet — aldus meldt A.F.P. — dat de regering te Den Haag agrement verleend heeft aan de benoeming van Molotof tot Russisch ambassadeur in Nederland.

Men wees er inmiddels op, dat het de regering van de Sovjet-Unie aangaat haar beslissing aan de openbaarheid prijs te geven.

Overigens wordt opgemerkt, dat voor de functie van ambassadeur agrement kan worden verzocht voor twee of drie personen op een voordracht. Bijgevolg moet men niet in Den Haag terecht zijn om de naam van de opvolger van S. Kirsanof te weten te komen.

Cairo — Premier Fanfani van Italie heeft met President Nasser van de V A R van gedachten gewisseld over kwesties betreffende het midden-Oosten, Algerie en Cyprus, zo is van Egyptische zijde vernomen, zoals bekend brengt de Italiaanse Eerste-Minister een bezoek aan de V A R. President Nasser heeft een uitnodiging aanvaard om op een nader te bepalen tijdstip Italie te bezoeken.

Meningsverschillen tussen de partij van Fidel Castro en de revolutionnaire raad

Havana. — Terwijl op Cuba de executies van de moordenaars van het regime Batista voortgang vinden zijn er tekenen die wijzen op diepe meningsverschillen tussen de beweging van de 26e juli van Fidel Castro en groeperingen in de revolutionaire raad.

Journalisten hebben bevestigd, dat 71 partisanen van Batista gefusilleerd zijn in Santiago de Cuba en dat ongeveer 50 anderen hetzelfde lot hebben ondergaan in andere delen van het eiland.

Het meningsverschil tussen Fidel Castro en de revolutionnaire raad is gisteren duidelijk aan de dag getreden, toen op een aangekondigde bijeenkomst in het presidentiele paleis Fidel Castro niet verscheen.

Op deze bijeenkomst zouden verscheidene belangrijke beslissingen worden genomen over de oprichting van revolutionnaire rechtbanken en het instellen van een wetgevende raad. Fidel Castro bezocht op dat tijdstip de universiteit van Havana en zat aan een ontbijt van de „Lions club", zonder gehoor te geven aan de vele telefonische oproepen.

In een communique, dat uitgegeven werd door het hoofdkwartier van Fidel Castro wordt gezegd dat de rebellenleider het paleis niet als de meest geschikte plaats beschouwt voor het houden van vergaderingen.

Uit Havana meldt een speciale correspondent van A.F.P., dat de regering van President Urrutia gisteravond stopzetting van alle executies heeft gelast. De verbindingen van Havana met afgelegen delen van het eiland, zoals de provincie Oriente, zijn echter moeilijk en het is de vraag of deze order van de regering tot alle delen van Cuba zal doordringen.

In de provincie Oriente zou Raul Castro, een broer van Fidel Castro zich aan een orgie van bloed overgeven.

Zonder uitstel, doch ook zonder onbezonnen overhaasting

Regering van België wil van Belgisch Congo een democratie maken

Brussel. — De Belgische regering heeft plannen bekendgemaakt om van Belgisch Kongo een Democratie te maken, die in staat is over eigen onafhankelijkheid te beslissen. Er zullen verkiezingen worden gehouden en er zal een parlement in het leven worden geroepen.

Tegen het einde van dit jaar zullen in de steden en de meeste plattelandsgebieden plaatselijke verkiezingen worden gehouden. Deze raden zullen provinciale raden kiezen in 1960, die op hun beurt het begin van een kamer van volksvertegenwoordigers zullen samenstellen.

Dit is meegedeeld in een verklaring van de Belgische regering, die minister-president Eyskens in het parlement te Brussel heeft voorgelezen.

Belgie is van plan in Kongo een Democratie te vestigen die in staat is de soevereine rechten uit te oefenen, aldus de regerings verklaring.

De verwerkelijking van het einddoel zal zonder ophouden worden nagestreefd met medewerking van alle inwoners van Kongo.

Het recht van beslissen zal in steeds toenemende mate aan de Kongolezen worden toegekend op steeds ruimer gebied, aldus minister-president Eyskens.

Ook koning Boudewijn heeft gisteren in een oproep tot zijn onderdanen in Belgie en Kongo gezegd, dat het de bedoeling van Belgie is, de Kongolezen te leiden op de weg naar onafhankelijkheid, zonder uitstel maar ook zonder onbezonnen overhaasting.

Belgie is niet van plan de Kongolezen Europese oplossingen op te dringen, integendeel aanpassingen wil, die beantwoorden aan het eigen karakter en de eigen traditie van de bevolkingstroepen in de hand werken.

Daarbij behoort een brede decentralisatie, gepaard gaande met een snelle uitbreiding van het kiesstelsel en het prijsgeven van alle onderscheid tussen zwart en blank, aldus de koning.

Aardschokken in CHILI en COSTA RICA waargenomen

Santiago de Chili — Hevige aardschokken hebben zich enkele ogenblikken voorgedaan in Santiago de Chili en de provincie Coquinbo. In de Maipo vallei sloeg de seismograaf ver uit.

In Costa Rica zijn eveneens aardschokken waargenomen. De materiele schade is aanzienlijk. Reddings ploegen hebben twee lijken uit de puinhopen gehaald. De opruimingswerkzaamheden worden voortgezet. Gevreesd wordt, dat de aardbeving nog meer slachtoffers gemaakt heeft.

Amerikaanse en Britse pers wijden veel aandacht aan executies op CUBA

Chicago. — De Amerikaanse pers blijft veel aandacht wijden aan de executies op Cuba en over het algemeen betreuren zij het grote aantal slachtoffers. Sedert de vlucht van Batista zouden reeds 145 mensen terechtgesteld zijn.

Een correspondent van de Chicago tribune schreef, dat de militaire bevelhebber van de provincie Havana heeft verklaard dat elk lid van de strijdkrachten van oud-president Batista, die politieke gevangenen heeft vermoord, na een proces voor een krijgsraad zal worden terechtgesteld. De bevelhebber zei dat hij de bloedende harten van Amerikaanse redakteuren en senatoren niet begreep, **in de Ver. Staten wordt moord toch ook met de dood gestrafd, zei hij.**

Volgens de New York „Herald Tribune" zijn maandag in Santiago in zeven uur tijds 71 mensen terechtgesteld en worden meer executies verwacht. Het aantal arrestaties op Cuba wordt geraamd op 1.500.

Ook de Britse pers leverde vandaag commentaar op de executies de „Manchester Guardian" schreef, dat misdadigers gestraft moeten worden, doch dat dit niet diende te geschieden door overwachte processen voor revolutionaire rechtbanken, gevolgd door massale executies.

De „Daily Telegraph" meende, dat de terechtstellingen een patroon volgen „dat de openbare mening in het buitenland met afgrijzen aanschouwt" In een land als Cuba zou geen plaats moeten zijn voor executies zonder dat er een openbaar proces aan vooraf is gedaan, aldus dit blad.

In paleiskringen te Havana wordt ontkend, dat het revolutionaire bewind staking van de executies zou hebben bevolen.

Reuters correspondent te Havana meldt, dat naar schatting 1.500 aanhangers van de vroegere president Batista zijn aangehouden en dat er berichten over terechtstellingen blijven binnenkomen.

Roberto Agramonte, Cubaans minister van staat, heeft verklaard dat de revolutionaire rechtbanken in Cuba snel werken om spoedige rechtdoening te verzekeren. Als zij dit niet deden, aldus Agramonte, zouden de verwanten van degenen die onder het regime van Batista vermoord of gemarteld zijn, het recht in eigen handen nemen en dan zouden vele onschuldigen het slachtoffer worden.

Maatregelen ter bescherming van de Surinaamse markt

Paramaribo. — Om de Surinaamse markt te beschermen zal een dezer dagen een landsbesluit verschijnen dat de invoer verbiedt van levende planten en plantendelen van rijst, peulgewassen, aardappelen, fruit uien, en groenten.

De toelichting zegt, wat rijst betreft, dat het ter bescherming tegen Hoja Blanca is. Wat de overige produkten betreft dient het om de markt te beschermen tegen inferieurekwaliteiten. Voor aardappelen, uien en fruit worden algemene vergunningen verleend, doch de verzending moet gedekt zijn door 'n gezondheidsverklaring van het land van oorsprong.

Mr. STRUYCKEN onderscheiden

Caracas. — Mr. A. A. M. Struycken, minister van binnenlandse zaken en oud-gouverneur van de Ned. Antillen, is onderscheiden met het grootkruis van de orde van de bevrijder van Venezuela. Dit is heden bekend gemaakt in de Venezolaanse staatscourant.

De beperking van de K.L.M.-landingen te SINGAPORE

Britten geven toe dat besluit genomen is ter bescherming der Britse belangen

Londen. — De Nederlandse ambassadeur te Londen, Baron Bentinck, heeft bij het Britse ministerie van buitenlandse zaken geprotesteerd tegen het Britse besluit tot bespreking van het aantal KLM-landingen in Singapore.

Baron Bentinck heeft uiting gegeven aan de diepe teleurstelling van Nederland, en tevens gevraagd of het besluit definitief is.

De opening in Nederland over het besluit heeft bij het Britse ministerie van buitenlandse zaken enige verlegenheid gewekt. Men legt de klemtoon op het zuiver commerciele karakter van het geschil en geeft openlijk toe, dat het besluit genomen is ter bescherming van de belangen van de Britse Luchtvaart.

Een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken zeide: minister van buitenlandse zaken Selwyn Lloyd zou verheugd zijn zijn Nederlandse ambtgenoot mr. Luns te ontmoeten als deze ertoe zou besluiten naar Londen te komen om over de zaak van de landingsrechten in Singapore te praten.

De Australische regering heeft Nederland voorgesteld, de onderhandelingen over een tweede KLM-lijn naar Sydney in juli in Den Haag te heropenen. De besprekingen, die vorig jaar maart in Melbourne werden gehouden, liepen op niets uit.

Nu de verkiezingen in Australie achter de rug zijn en de betrekkingen met Nederland rond Nieuw-Guinea aanzienlijk zijn verinnigd, staan de kansen voor Nederland op een tweede luchtlijn heel wat gunstiger.

In Haagse kringen wordt juli rijkelijk laat genoemd. Voor de KLM zou het gunstiger zijn geweest, als de tweede weeklijn op Sydney bij het begin van de zomerdienstregeling geopend had kunnen worden.

Fabricatie van Alcoholado in SURINAME?

Paramaribo. — Naar het dagblad Suriname verneemt zal de firma C. Kersten en Co., binnenkort ertoe overgaan om alcoholado op licentie van de Curaçao laboratories in Paramaribo te fabriceren.

Bij de Surinaamse regering zou volgens dit blad een verzoek zijn ingediend voor vrijstelling van het accijns op alcohol. Alcoholado is verfrissend reukwater.

Breng door Uw parkeren nooit het verkeer in gevaar; zet Uw auto zoveel mogelijk aan de kant van de weg.

Ver. voor Veilig Verkeer

„Wees eerlijk tegenover de toerist"

Kenneth Chorley over de uitbreiding van het toerisme

Leerzame adviezen van bij uitstek deskundige

Willemstad — Gisteravond hield de Heer Kenneth Chorley voor een gehoor van ongeveer 150 toehoorders, leden van Rotary, Lions en Soroptimisten, alsook genodigden een lezing over de Antilliaanse monumenten en het dienstbaar maken daarvan aan het toerisme.

Spreker zeide ongeveer 5 jaar geleden op Curacao was hij door de prachtige architektuur van de 18de eeuw gevouwen op ons eiland.

Het was hem en zijn medewerkers de Heren Cocke en McCaskey een voorrecht bij te mogen dragen tot een oplossing van de problemen waarvoor de aantrekken van de toeristenindustrie ons stelt.

Hij gaf in het kort de vier punten aan van het probleem waarvoor de Antillen zich gesteld zien, t.w.: de groeiende bevolking. Volgens berekening zal omstreeks 1975 het huidige bevolkingsaantal van Curacao verdubbeld zagen. Vervolgens: het feit dat er nu reeds enige werkloosheid bestaat. Dan het feit dat indien er enige vermindering zou zijn in de industrie het probleem aanmerkelijk in omvang zou groeien. En tenslotte het feit dat de kosten van levensonderhoud en de regeringsuitgaven steeds stijgen terwijl er geen noemenswaardige vooruitzicht is voor uitbreiding van de industrie.

De heer Chorley zeide er stellig van overtuigd te zijn dat het toerisme een gezonde economische toekomst voor Curacao kan vormen. Hij zeide zijn gehoor niet lastig te willen vallen met statistieken doch wel enkele vergelijkingen te willen geven opdat zijn toehoorders zouden beseffen wat een uitgebreide industrie het toerisme geworden is.

In de Verenigde Staten is de snelst groeiende industrie de toeristen-industrie. In 1957 was het totaal bedrag dat door toeristen besteed werd het dubbele van de verkoopwaarde van alle in de Verenigde staten geproduceerde auto's. Ook was dit bedrag gelijk aan de bruto-verkoop van de 10 grootste maatschappijen van de Verenigde Staten.

Indien een gemeenschap 24 toeristen per dag zou kunnen aantrekken, het gehele jaar door, zou dit volgens spreker economisch vergelijkbaar zijn met een industrie met een betaalsrol van 100.000 dollar per jaar.

Factoren die tot uitbreiding van het toerisme hebben geleid zijn: de snelle toename van de bevolking. De bevolking van de Verenigde Staten is naar evenredigheid sneller toegenomen dan de wereldbevolking. Sinds 1800 heeft de wereldbevolking zich verdriedubbeld, terwijl die van de Verenigde Staten met het dertigvoud is toegenomen.

In 1975 zal het bevolkingsaantal de 200 miljoen overschreden hebben.

Een tweede factor is de verhoging van het inkomen per hoofd ($ 704,— in 1929; 1792,— in 1955, berekend naar de waarde van de dollar in 1947.

Een derde factor is de toename van de vrije tijd. In 1800 telde de werkweek 84 uren, tegenover 40 uren in 1950. Alles wijst er op dat dit nog minder zal worden, zoals dit in de landsbouwsektor reeds het geval is. Het komt er op neer dat de gemiddelde Amerikaan ongeveer 122 dagen vakantie per jaar zal hebben. Een fundamentele factor die voor Curacao zeer belangrijk is noemde spreker tenslotte de invoering van de vliegtuigen met straalaandrijving waardoor de afstanden met 40 procent afnemen.

Het zou, aldus spreker lange tijd in beslag nemen — zelfs langer dan de Emmabrug nodig heeft om te sluiten — indien hij zou willen uitweiden over de werkzaamheden aan het stadje Williamsburg, dat door de Stg. Colonial Williamsburg Inc. op initiatief van John D. Rockefeller Jr. is ondernomen, en welke zakelijke gevolgen dit voor het stadje heeft gehad.

In Williamsburg is zakelijk bekeken in de laatste 25 jaar o.a. het volgende gebeurd: de waarde van onroerende goederen is met 1000 procent toegenomen. De fiscale opbrengsten stegen met ruim 800 procent. De banksaldo met 869 procent.

Colonial Williamsburg Inc. heeft 2000 employe's in dienst, en heeft een werk-budget van 10 miljoen dollar per jaar waarvan ruim 3 miljoen door toeristen wordt opgebracht.

Met betrekking tot Curacao zei de Heer Chorley dat het niet zijn bedoeling is eenzelfde project als voor Williamsburg voor Curacao voor te stellen. Ook was hier geen John D. Rockefeller Jr., nodig. Wij hebben voldoende bronnen om het program wat spreker en zijn medewerkers voorstellen uit te voeren.

Wij hebben reeds vele voordelen die toeristen aantrekken: het klimaat; een vooruitstrevende en stabiele regering; een vrijhaven; een prachtige natuurlijke haven; prachtige architektuur; een gastvrije en vriendelijke bevolking, en tenslotte de werkzame geest die besloten heeft iets te ondernemen voor de economische toekomst van Curacao. Met al deze „assets" moet er toch iets niet in orde zijn dat bijvoorbeeld een van de prachtigste hotels dat voor geen ander wereld onderdoet maar voor de helft bezet is. Een eerste vereiste is volgens de Heer Chorley en zijn medewerkers dat onze „reputatie" veranderen moet: spreker zeide te bedoelen de reputatie van Curacao als een plaats waar goedkoop gekocht, gedronken en gespeeld kan worden en dat er verder niets anders te beleven valt.

„Een onlangs over in de V.S. gehouden survery toonde aan dat slechts 22 procent van de Amerikaanse toeristen belangstellen in „nightlife" als zij op vacantie zijn, terwijl 73 procent belang stelde in „sight-seeing" en 45 procent in het bezoek historische plaatsen.

Met deze cijfers voor ogen is het duidelijk dat de grootste aantrekkingskracht van Curacao zal liggen in de restauaratie van historische plaatsen en gebouwen.

De Heer Chorley zeide de Stichting Monumentenzorg te willen feliciteren met haar prachtige werk met betrekking tot de restauratie van Brievengat en momenteel Fort Nassau. Indien er gerestaureerd moet worden dan dient inderdaad het authentiek te geschieden. Daarom zeide spreker geschokt te zijn geworden toen hij de restauratiewerkzaamheden zag aan een van onze oudste en fraaiste gebouwen, de Synagoge Mikve Israel.

Ook op het gebied van de ontsierende reclame valt er volgens de Heer Chorley nog heel wat te doen hier. In Puerto Rico bijvoorbeeld is dit zeer streng geregeld. Naast het bezoeken van historische plaatsen is de toerist ook geïnteresseerd in ontspanning. Daar is het aanbevelenswaardig dat er een golf course wordt aangelegd, alsook meerdere tennisbanen en dat de stranden voorzien worden van faciliteiten.

Gedacht moet worden aan de mogelijkheid verschillende van de oude landhuizen van buiten te restaureren in de oorspronkelijke staat en deze tot een soort hotel te maken, van binnen voorzien van de moderne gemakken van air-conditioning en badkamers.

Ook het parkeerprobleem heeft de aandacht van de Heer Chorley en zijn medewerkers getrokken. Een „master plan" tot oplossing van dit probleem op korte termijn is nodig.

Een waarschuwend woord meende spreker nog te moeten laten horen: men moet tegenover toeristen altijd eerlijk zijn. En er zijn enkele faciliteiten in de folders over ons eiland aangegeven, die spreker moeilijk heeft kunnen ontdekken.

Tenslotte wees de Heer Chorley erop dat voor de uitbreiding van het toerisme de medewerking van allen noodzakelijk is, ook van de bevolking, waarna hij nog een recapitulatie gaf van alle door hem opgesomde mogelijkheden.

PAUS woonde „De Moord in de Kathedraal" bij

Rome. — De spelers brachten een ovatie aan hun toeschouwers toen dezer dagen Paus Johannes XXIII een uitvoering bijwoonde van de opera „De Moord in de Kathedraal", die speciaal voor Hem en zijn naaste medewerkers werd gegeven.

Het werk, een muzikale bewerking van T. S. Eliot's bekend toneelstuk, werd gegeven in de vorm van een oratorium zonder costuums of decor. Het werd opgevoerd door de Romeinse Opera in het auditorium van het Palazzo Pio even buiten Vatikaanstad.

Het stuk verhaalt het martelaarschap van de H. Thomas á Becket, aartsbisschop van Canterbury in de 12de eeuw, die in zijn kathedraal door vier aanhangers van Koning Hendrik II werd vermoord.

Paus Johannes applaudiseerde herhaaldelijk. Na de uitvoering werden Ildebrando Pizzetti, de componist van het stuk die als dirigent optrad en Graaf Carlo Latini, Directeur van de Romeinse Opera, alsook de zangers en musici ieder persoonlijk aan de Paus voorgesteld. (N.C.).

Utrecht wil alle Singelgrachten dempen

Voor ringweg rond oude stad

Verkeersplan van 150 miljoen gulden

(Van een medewerker in Nederland)

Om het nijpend verkeersvraagstuk in de binnenstad van Utrecht op te lossen en ook de toekomstige verkeersstroom te kunnen verwerken, hebben b. en w. van Utrecht de gemeenteraad voorgesteld, alle singelgrachten rond de stad te dempen én hierop een brede ringweg om de oude stad aan te leggen. Dit voorstel is gebaseerd op een wetenschappelijk rapport, dat in opdracht van het gemeentebestuur werd samengesteld door de internationaal bekende verkeersdeskundige, prof. dr. ir. M. E. Feuchtinger te Ulm. De totale kosten van het nieuwe verkeersplan, dat nog tal van andere ingrijpende suggesties bevat, worden geraamd op 125 à 150 miljoen gulden. De uitvoering kan geschieden in vier fasen, waarvan de eerste 38 miljoen gulden zal vragen, voor welk bedrag b. en w. voorstellen reeds op de begroting 1960 een aanlooppost uit te trekken.

Voordat prof. Feuchtinger zijn plan nader uitwerkte, heeft hij in 1956 het gemeentebestuur de principiële vraag voorgelegd, welke toekomst men ziet voor de oude binnenstad: conservering van haar historisch uiterlijk (met als consequentie, dat het verkeer uit de binnenstad geweerd moet worden) of vernieuwing van enige stadsgedeelten. In beide gevallen achtte hij de aanleg van een rondweg om de stad noodzakelijk; in het laatste geval zou bovendien een ringweg binnen de rondweg noodzakelijk zijn om het stadsverkeer op te vangen en te verdelen.

De gemeenteraad was van oordeel, dat de oude stad niet voor het verkeer moest worden afgesloten en dat ingrijpende voorzieningen getroffen zouden moeten worden om ook de te verwachten groei van het verkeer in de toekomst te kunnen opvangen. Op basis van dit besluit heeft prof. Feuchtinger toen zijn verkeersplan uitgewerkt.

Voor de aanleg van een ringweg (niet te verwarren met de wijdere rondweg, die het verkeer dat niet in de stad behoeft te zijn, er omheen leidt) zag prof. Feuchtinger twee mogelijkheden: een weg over de groene gordel (plantsoenen, voormalige bolwerken e.d.), die aan de binnenkant van de singelgrachten gelegen is, of demping van de singelgrachten. In het eerste geval zouden rond de binnenstad twee wegen komen te liggen: de bestaande singelwegen (Catharijnesingel, Maliesingel e.d.) en de nieuwe ringweg over de groene gordel, gescheiden door een waterstrook (de singelgrachten), die veel van de huidige aantrekkelijkheid zou verliezen door het verdwijnen van de groene gordel als stemmige achtergrond. Bovendien zouden over het water talrijke bruggen moeten worden gebouwd. Door het dempen van de singelgrachten zou één brede ringweg worden verkregen, terwijl de uit recreatief oogpunt belangrijke groene gordel (met fraaie boompartijen e.d.) zou behouden blijven.

B. en W. schrijven in hun toelichting aan de gemeenteraad, dat het opofferen van de singelgrachten (een typisch en fraai Nederlands kenmerk van Utrecht) een zwaar offer is aan de moderne tijd. Uit berekeningen blijkt echter, dat alleen dit plan een afdoende oplossing biedt, terwijl de aanleg van een ringweg over de groene gordel meer ingrepen in de bestaande bebouwing zou vragen. Door het aanleggen van een ringweg over de singelgrachten wordt het historisch karakter van de stad niet fundamenteel aangetast, al is het een forse ingreep in het huidige stadsbeeld. De consequenties van het dempingsplan voor de lokale scheepvaart zullen nog nader moeten worden bezien.

Prof. Feuchtinger heeft bovendien een aantal doorbraken in de binnenstad ontworpen, die echter — door de aanleg van een ringweg — van minder ingrijpende aard zullen zijn dan het oudere doorbraakplan. Zo zal bijvoorbeeld de Breedstraat in het noordelijk deel van de oude stad worden doorgetrokken in westelijke richting tot aan de St.-Jacobsstraat. In het verlengde van de Vleutenseweg zal ten noorde van de bestaande Leidseveertunnel [illegible] nieuwe tunnel onder de spoort[illegible] den gebouwd. De [illegible] doorbraak in het plan-Feuchtinger is die van het Oude Kerkhof naar het Domplein. De Oude en Nieuwe Gracht blijven in het gehele plan ongerept.

Op de ringweg over de singelgrachten zullen twaalf invalswegen uitkomen die de buitenwijken met de binnenstad verbinden. Om het drukke oost-west verkeer, dat momenteel uitsluitend over de Biltstraat de stad binnenkomt, meer ruimte te geven, zullen van het oosten (de Bilt) uit twee nieuwe invalswegen worden aangelegd.

Voor de verwezenlijking van het verkeersplan is het tevens noodzakelijk, dat het interlokale wegennet wordt aangepast, o.a. moet de nieuwe rijksweg 22 (Utrecht-Hilversum) hierbij worden betrokken.

De omlegging van de Oosterspoorbaan, die het oosten van de stad doorkruist (o.a. over de drukke Biltstraat), achten B. en W. vooralsnog niet uitvoerbaar, omdat de kosten vrijwel geheel door de gemeente zouden moeten worden gedragen. Met halve bomen bij de spoorwegovergangen kan echter voor een deel aan de bezwaren worden tegemoet gekomen. Bij het ontwerpen van het uitbreidingsplan zal echter met eventuele verlegging van de Oosterspoorbaan rekening worden gehouden.

Personeelsblad D. O. W.

Willemstad. — Door een vriendelijke geste van de heer Ir H. de Kiewit, Hoofd van de Dienst Openbare Werken kreeg de Redaktie het eerste nummer toegezonden van het personeelsorgaan voor deze dienst, de „D.O.W.-Koerier".

Het staat onder redaktie van drs W. R. W. Donner en O. Martina.

Het is een gestencild blad en bestaat uit 15 bladzijden. Het opent met een woordje van de Gedeputeerde van Openbare Werken, de heer Frank Pijpers, en verder een woord van aanmoediging van de heer de Kiewit. Uit de „Redactionele Verklaring" stippen we het volgende aan: Naast verantwoorde voorlichting binnen het kader van het bedrijf wil het blad vooral de menselijke factor in het bedrijf, de geestelijke ontplooiïng van het personeel en het kweken van een goede teamgeest in de D.O.W.-gemeenschap mede bevorderen. „Wij zijn de overtuiging toegedaan dat een goede teamgeest, het zich vereenzelvigen met een bepaalde groep noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het uiteindelijke doel van de arbeid: de arbeidsvreugde en de dienstbaarheid aan de naaste."

Wij lazen verder in dit eerste nummer een aankondiging van het vertrek van de heer de Kiewit, die 2 februari met verlof gaat. Naar zijn zeggen echter zal hij gedurende zijn verlof niet geheel het werk van D.O.W. vergeten maar zich o.a. ook bezig houden met het plan van de brug, het vliegveld enz.

Tijdens zijn afwezigheid zal de heer W. W. Kouwenberg hem als directeur vervangen terwijl de heer J. H. M. v.d. Putten als adjunct-directeur zal optreden.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Over veilig verkeer gesproken

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Op maandag 12 januari 1959 om 12.15 n.m. reed ik op de weg van Santa Maria (Winston Churchillweg) toen vanuit een dichtbegroeide mondi een bok de weg wilde oversteken waardoor het dier zich plotseling vlak voor mijn auto bevond.

Achter mijn wagen reden op dit spitsuur minstens twintig auto's, zodat plotseling remmen onvoorwaardelijk tot gevolg zou hebben gehad een kettingaanrijding met de gevolgen van dien. Uitwijken naar links was ook niet mogelijk vanwege de tegenliggers. Het onvermijdelijke was de bok aan te rijden. Met een vaart van 60 Km per uur werd de bok geramd. Gevolg: glas van mijn koplamp verbrijzeld, radiator beschadigd, voorbumper in elkaar gedeukt, spatbord eveneens ingedeukt.

Naar de eigenaar van het dier behoeft men niet te zoeken. In dergelijke gevallen heeft het dier geen eigenaar. Op wie moet ik, de schade door dit loslopende dier aan mijn wagen veroorzaakt, verhalen? Mijn wagen is slechts door een W.A.-verzekering gedekt. Is het niet hemeltergend dat men hier geiten, varkens en koeien houdt, die bij het krieken van de dag worden losgelaten om op andermans terrein hun magen te vullen, ravages aan te richten and last but not least de openbare wegen onveilig te maken? Wat voor zin heeft de aktie „Veilig Verkeer" wanneer de openbare wegen niet eerst worden schoon geveegd van deze viervoeters die steeds weer voor automobilisten een doorlopend gevaar betekenen!

Persoonlijk ben ik een warme voorstander van een dergelijke aktie, maar onder de gegeven omstandigheden heeft het weinig of geen zin ermee door te gaan zolang door obstakels als zoëven genoemd de publieke wegen onveilig gemaakt worden. Ik geef dan ook — en ik ben er zeker van uit naam van alle autobestuurders te spreken — de desbetreffende autoriteiten in alle bescheidenheid in gunstige overweging eerst een razzia op deze meesten te houden en dan pas over te gaan tot een intensieve aktie voor „Veilig Verkeer".

J. GUTHMAN

De Splijtbaren

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Kennis is deugd, dacht de oude filosoof, tenminste.

Is er evenwel deugd aan een geleerdheid, die een officiante Eros en zijn offervaardige Psyche inwilligt te pronken met de schaarse veren van Nederlands-Papiamento sprekende scrupuleuzen en schizophrenen.

Derhalve had de oude stelling moeten luiden: **Meerdere kennis veronderstelde te voeren tot meerdere deugd.**

Aug. Levens

Noot:

Naar de radioreklame genieten op Curaçao meer dan 50 nationaliteiten „vredig" van één Vat 69.

Die 50 genieten eveneens van één lichtcentrale, één Nederlands onderwijs, één minister-president. Toe wees nu één keer geleerd én deugdzaam en gun niet één maar alle 50 de psychanalytische kans van hun Men is toch niet beducht voor het resultaat....

A. L.

Politieberichten

Om 13 uur 45 gistermiddag had er op de Handelskade een aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto. Oorzaak: de pick-up veranderde onverwacht van rijstrook op het moment dat de andere auto passeerde. Schade: ƒ 400.—.

—x—

Om 14 uur, dus een kwartier later had er wederom een aanrijding plaats: een personenauto reed van de zuidelijke baan over de parkeerbaan naar de noordelijke strook en kwam daarbij in botsing met een rijdende auto. Dit had een kettingreactie tot gevolg, waardoor drie andere auto's bij de botsing werden betrokken. Schade: ƒ 1200.—.

—x—

Gisttravond om 22 uur 10 reed een bromfiets van de Wanapaweg de Piscaderaweg op en botste tegen de afrastering van een perceel op de Piscaderaweg omdat de rem van de bromfiets weigerde. De afrastering werd vernield en de fietser werd gewond. Schade: ƒ 300.—.

Instanbul — De ontploffing die dezer dagen in de krantenwijk van Istanbul verscheidene gebouwen vernield heeft, is veroorzaakt door 225 kilo dynamiet, dat was opgeslagen in het kantoor van een mijnbouwmaatschappij. Het aantal doden wordt officieel opgegeven als 23.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 5 januari 1959 t/m 11 janurai 1959.

3 wasbriefjes — dry-cleaning „Cino Americano". 1 briletui - bruin. 2 sleutels - (1 huissleutel; 1 switchsleutel). 1 statief Merk „BILORA". 1 plastic briletui - geel. 1 bruin lederen aktentas; inh. 1 plastic beker; 1 flesopener - t.n.v. Cornelis PERRET GENTIL. 1 leesbril in bruine etui. 1 pruik. 1 wielmoersleutel. 1 leesbril in grijs etui. 1 goudkleurig medaillon. 1 zilverkleurige ring. 1 zonnebril - bruin gevlekt montuur. 1 boodschappentas met ritssluiting.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5-A.

Nieuw-Zeeland zuivelexporteurs naar de Antillen

Willemstad. — Op 24 februari a.s. zullen op ons eiland arriveren de Heren R. A. Candy en S. T. Murphy, onderscheidenlijk Voorzitter en Export Sales Manager van de „New Zealand Dairy Products Marketing Commission", 'swereld grootste exporteur van zuivelprodukten. De Heren zullen één dag op Curaçao vertoeven.

Nieuw-Zeeland is de grootste exporteur van boter en kaas en een van de voornaamste producenten van melkprodukten en caseine.

In het afgelopen seizoen verscheepte de commissie naar overzeese markten 174.000 ton boter, 90.000 ton kaas, 55.000 ton melkpoeder en ruim 20.000 ton caseine. Voor al deze produkten met uitzondering van caseine is het Verenigde Koninkrijk de voornaamste afnemer, maar Nieuw Zeeland exporteert boter naar meer dan 50 landen, kaas naar meer dan 20 en melkpoeder naar ruim 30 marktgebieden buiten het Verenigd Koninkrijk, terwijl caseine naar alle grote markten voor [...] produkt verscheept wordt.

Reeds 40 jaar voorziet Nieuw-Zeeland ook de Britse West Indiën [...] zuivel produkten.

De Heer E. J. Sutch, Handelscommissaris van de Nieuw-Zeelandse Regering voor het Caraibische gebied die te Trinidad zetelt, verklaarde [...] Nieuw Zeeland deze handel steeds [...] grote prijs heeft gesteld en bijzonder verheugd is over de snelle ontwikkeling daarvan in de afgelopen jaar.

Nieuws in het ko[rt]

Leopoldstad — De burgemeesters van twee gemeenten te Leopoldstad zijn gearresteerd in verband met incidenten van 4 januari jl. Het [...] Gaston Diomi, burgemeester [...] Ngiringiri, die ontslagen is, en [...] thur Pinzi, de burgemeester [...] Kamalu, die is geschorst.

Moskou — De Russische schrijver Boris Lawrenef is op 68-jarige [...] tijd overleden. Hij is overal bekend geworden door zijn verhalen uit de tijd van de burgeroorlog tussen de roden en de witten. Een dezer verhalen — de 41ste — is onlangs in de Sowjet-Unie verfilmd.

Herman van der Horst, filmer van zuivere integriteit

Vat vol bruisende oorspronkelijkheid

(Van een speciale medewerker)

Herman van der Horst zag zijn eerste film toen hij dertig jaar was. Hij heette „Trader Horn" en hij deed hem in het geheel niets. Dat hij nochtans een van de beste en puurste filmers, die er zijn, is geworden kan dus moeilijk verklaard worden uit zijn „afkomst". En als het aan Van der Horst zelf ligt wordt het in het geheel niet verklaard. Hij is er dunkt ons tevreden mee dat hij het kán, filmen. En vraag dan eigenlijk maar niet verder hoe en waarom. Maar wél zegt hij op een gegeven moment: „Per slot van rekening gaat er een deel van mijn leven heen met zo'n film". En dat is dan beslissende taal. Hoe dat zij, Herman van der Horst werd in 1910 in Kinderdijk (gemeente Alblasserdam) geboren. Hij was van Gereformeerden huize en de film was dus, zoals gezegd, lange tijd taboe voor hem. Hij doorliep de H.B.S. en hij schoolde zichzelf, via allerlei schriftelijke cursussen, in administratieve richting. Hij haalde zelfs op eigen kracht verschillende diploma's. Die hij overigens ook in de praktijk ten nutte maakte, want hij bekleedde menige kantoorfunctie. Maar Van der Horst had een hobby, zoals ieder mens die wel heeft. De zijne was de biologie, met name de bestudering van het leven der vogels. Maar hij is, menen wij, nimmer een man van half werk geweest. Zodoende groeide zijn hobby uit tot een soort wetenschapsbeoefening-op-eigen-gelegenheid. Inmiddels bekwaamde hij zich in het prepareren van dieren. Niet in „het zo maar opstoppen van beesten", maar meer in artistieke, en voor die tijd, in een dus geheel nieuwe richting. Hij was gedurende vrij lange tijd een taxidermist van naam en hij werkte als zodanig, zoals hij het zelf uitdrukt „met handen en voeten".

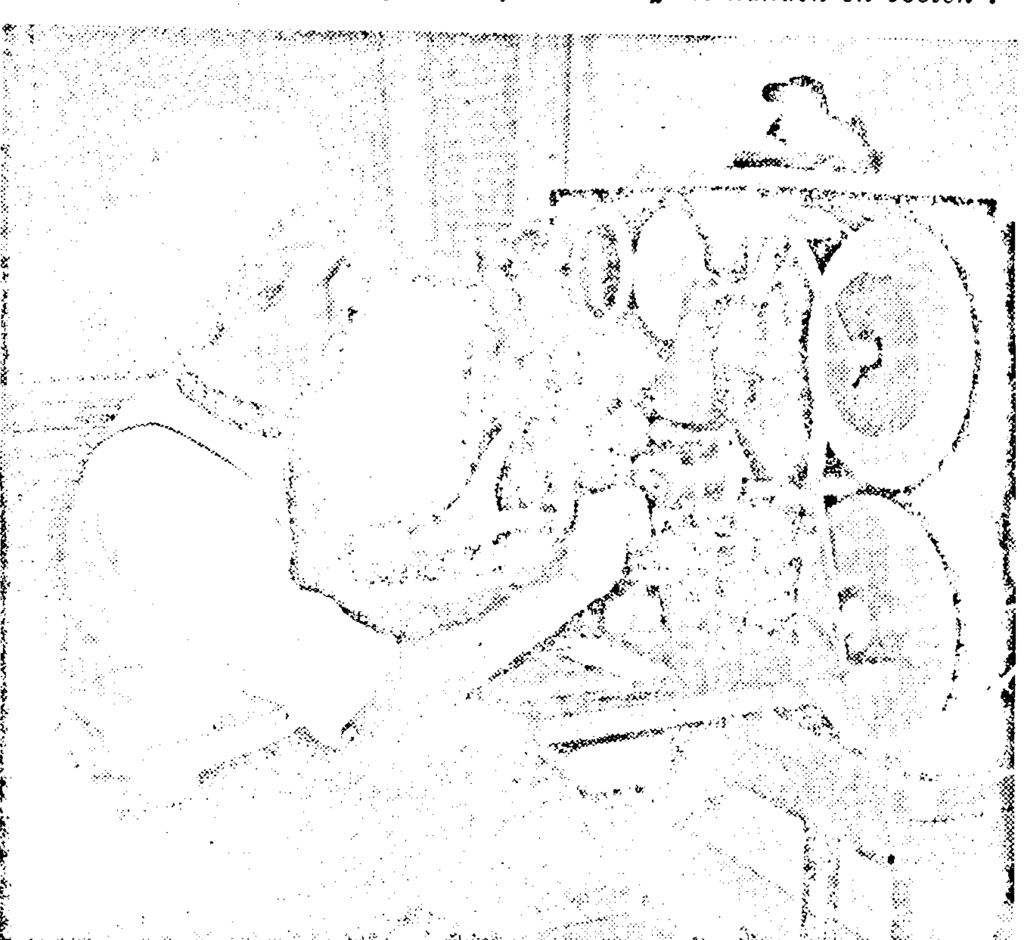
Dit alles had dus op zichzelf niets met filmen van doen. Wel bracht het ook met zich mee, dat hij aan het fotograferen sloeg. En zie daar dan wellicht toch nog een „brug" naar de filmerij.

In ieder geval kreeg hij in 1944 van particuliere zijde een opdracht om een film van Texel te maken. Hij begon er met enige tegenzin aan. Een tegenzin die nog aanmerkelijk werd versterkt door toedoen van de Duitsers, die ontdekten dat hij géén lid was van de Kultuurkamer, dat hij ook niets voelde „voor die troep" en die hem dus op een gegeven moment „met stenguns achterna zaten". Die film over Texel is nochtans klaar gekomen, zij het na de oorlog. Evenals een andere film, die v. d. Horst vervaardigde in opdracht van Multi-film. Maak maar iets op biologisch terrein hadden ze tegen hem gezegd. En aangezien hij in die tijd juist „in de vlinders zat", werd het een film óver vlinders: „Metamorfose". Men stuurde hem naar het eerste naoorlogse film-festival in Cannes in 1946. En hij verwierf daar een tweede prijs. Van der Horst is later tot de voldoening gevende ontdekking gekomen dat de jury een week gedebatteerd had over de vraag of zijn film dan wel de Russische „La cité des abeilles" de eerste prijs moest hebben.

Toen ging het toch allemaal nog vrij snel. Er bestond kort na de oorlog een schreeuwende behoefte aan films over de verwoestingen. Van der Horst was inmiddels lid geworden van de Nederlandse Werkgemeenschap voor Filmproduktie. En men zei daar tegen hem: Wil jij ook niet eens een film maken." Van der Horst máákte een film over de vernielde natuur en hij heette „Ontluisterd land". Hij kreeg in Locarno de tweede prijs van de documentaires.

Daarna kwam dan de eerste opdracht van betekenis: een film over de Noord-Oost-Polder. Herman van der Horst trok dus naar die streek, werd overvallen door de kale onherbergzaamheid er van, maar zag op een gegeven moment een paar hazen. „Dat heeft me toen gered," zegt hij nu. Hij werkte acht maanden in de N.O.P. en de film „Der zee ontrukt" kwam tot stand. De eerste film wellicht, waarin hij vrijuit zijn filmische principes — „spel met het geluid en spel met de dingen zelf" — tot gelding kon doen komen. Hij deed alles aan die film en wat hij op technisch terrein nog niet wist vond hij wel uit of ontdekte hij.

Er volgde een tijd van „camerawerk hier en scenario'tjes daar en van genoei op laboratoria met geluid en zo."

Herman van der Horst aan de arbeid.

Een zeer leerzame tijd dus. Er kwam een opdracht van de Nederlandse Heidemij voor een avondvullende film (1 uur en 11 minuten). Hij deed wéér alles, v. d. Horst, ook het schrijven van het scenario en ook de montage: „de hele smeerboel, maar ik had er plezier in."

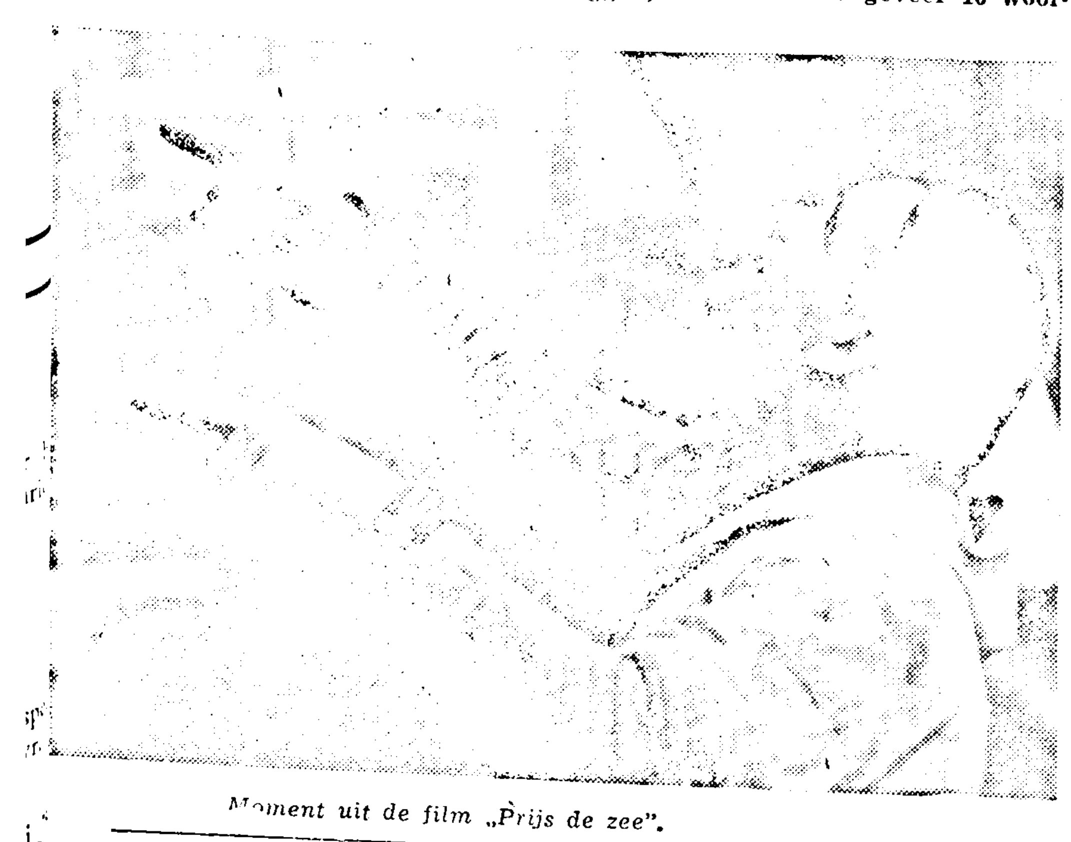
Inmiddels had hij de aandacht getrokken van de Amerikanen (Q.C.A.). Van der Horst zou voor hen een film maken over de haringvisserij. Het werd „'t Schot is te boord" en zij werd bekroond met de Grand Prix in Cannes. Maar de Amerikanen zeiden ook tegen hem: „Jij moet een film maken over Rotterdam." Van der Horst had gevraagd: „Waarom? Wat willen jullie daarmee?" En zij hadden geantwoord: „Wij willen de „spirit" van deze stad, wij hebben haar gezien van de trein uit. Van der Horst had hun toen een schriftelijk plan voorgelegd, dat wil zeggen, één zin van ongeveer 16 woorden. De Amerikanen hadden gezegd: „Oké" en hij had de film gemaakt „Nouen zo!", een van de meest praegnante documentaires die ooit over een stad is vertoond.

„'t Schot is te boord" was dus een riant succes geworden. En het Bedrijfschap voor de Visserij wilde dus dat Van der Horst nóg een film over de visserij zou maken, over de trawl-visserij met name. Hij máákte weer een film over de visserij, zij het nu meer van de menselijke kant benaderd: „Vieren maar!" Van der Horst maakte er vijf reizen voor. Eén keer helemaal naar de Barendszee. Want hij moest ergens „rotweer" hebben. Hij had echter net zo goed „op de IJ-pont kunnen blijven" en hij „kwam geel van ellendigheid terug". Niettemin heeft hij het rotweer wel ergens anders vandaan gehaald. Hij heeft toen ook ontdekt hoe je ménsen kunt filmen: „Je gaat met een camera bij een vent zitten, net zo lang tot ie denkt: hij doet er tóch niks mee".

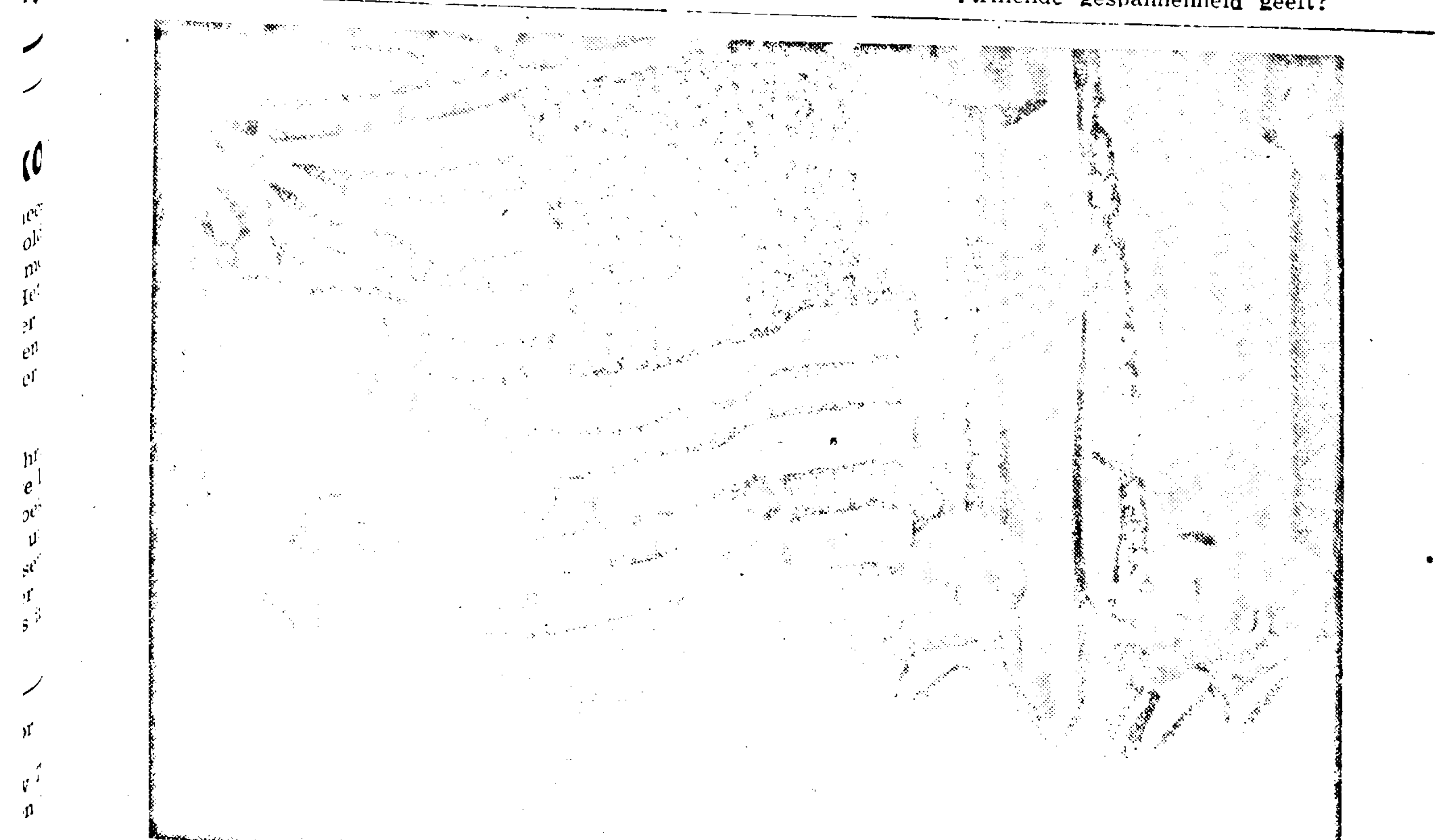
Wat heeft Herman van der Horst nog meer gemaakt? Hij is bezig aan de voltooiing van een avondvullende film over Suriname en „Prijs de zee", zijn jongste documentaire, die de kenners in alle staten van vervoering heeft gebracht en die de harten van de „gewone" mensen beroerd. En dat laatste is dan misschien de grootste vreugde voor Van der Horst. Want hij is een filmer van zeer zuivere integriteit — „ik stel mijn opdrachtgevers altijd voor een fait accompli" — maar hij richt zich als u wil „met een boodschap" tot allen die maar willen luisteren en zien.

Een speelfilm? „Ik denk er veel aan. Maar ik beschouw haar toch niet als het einddoel van mijn leven. Ik wacht rustig af. Weet u, ik zou die Suriname-film graag nog eens een keer vertellen. Want ik denk wel eens: hoe kan een mens zó weinig weten."

Herman van der Horst is duidelijk een vat vol bruisende originaliteit. Hij benadert de dingen met een poëtische onbevangenheid, die een mens verbaast, maar vooral verblijdt. Hij heeft, menen wij, een neiging naar het elementaire zien en ondergaan van de dingen. Maar ook hij is een paradox, want hij wil ook steeds meer weten, hij wil steeds beter vakman zijn. Is het misschien dat „conflict" tussen onbevangenheid en vakmanschap dat aan zijn films die trillende gespannenheid geeft?

Moment uit de film „Prijs de zee".

Zaterdag jl. heeft president Eisenhower tijdens een korte plechtigheid in het Witte Huis Alaska tot 49e staat van de Verenigde Staten uitgeroepen. Hij tekende een besluit tot verandering van de vlag van de Verenigde Staten, die voortaan 49 sterren zal tellen, gerangschikt in zeven rijen van zeven. De nieuwe vlag zal op 4 juli van dit jaar, de Amerikaanse nationale feestdag, voor het eerst worden gehesen. Hierboven ziet men leden van het Congres, die ten nauwste betrokken zijn geweest bij de debatten over de Alaska Statehood Bill, met de nieuwe vlag. In het midden (7e van links) de Gouverneur van Alaska, Mike Stepovich. Alaska is de eerste nieuwe staat sinds 1912, toen Mexico en Arizona tot de Unie werden toegelaten.

Oceaanvlucht vertraagd

Piloot weigert flodderbroek

Londen. — Gezagvoerder Benjamin Prowse wordt beschouwd als de best geklede man van de Britse BOAC-vloot. Toen hij op een avond bij Londen Airport zijn uniform wilde aantrekken, zag hij dat zijn pantalon, die altijd een keurige vouw vertoont, niet meer in zijn kast hing, maar wel een flodderbroek, welk trouwens veel te wijd voor hem was. Een van zijn collega's had kennelijk een grapje uitgehaald. De elegante gezagvoerder weigerde echter de flodderbroek aan te trekken en hij wenste ook niet in zijn burgerpak te vliegen. De stationsdienst moest de 85 wachtende passagiers met bestemming New York tenslotte mededelen dat de captain van het vliegtuig nog niet klaar was voor de vlucht en dat het vertrek daarom enige tijd moest worden uitgesteld. Inmiddels reed een dienstwagen op topsnelheid naar het huis van gezagvoerder Prowse om een andere uniformbroek op te halen. De „Britannia" van de BOAC vertrok met 65 minuten vertraging van Lonon Airport voor de Oceaanvlucht.

Nederlandse koe maakt furore

Rome. — De Italiaanse veehouder Ettore Lui is de gelukkige bezitter van een koe, die in wijde omtrek beroemd is geworden.

In 1957 bracht deze koe een stierkalf van 60 kg ter wereld. In 1958 wierp zij een tweeling: twee koekalveren, die 40 kg. elk wogen. En dit jaar werd het een drieling: drie jonge koetjes van 30 kg elk.

Via de plaatselijke pers is Lui's koe in de grote bladen van Italië en daarna in de wereldpers gekomen. Daarbij wordt eervol vermeld dat de koe in Nederland geboren en getogen is.

Wil Indonesië schadevergoeding van Oost-Duitsland eisen?

Djakarta. — Produktie-moeilijkheden in een Oost-Duitse „model"-suikerfabriek op Midden-Java doen de regering van Indonesië overwegen Oost-Duitsland een miljoen dollar schadevergoeding te vragen, aldus bericht volgens U.P.I. het blad „Suluh Indonesia".

De fabriek is in mei door president Soekarno, in tegenwoordigheid van vele hoogwaardigheidsbekleders, geopend. De onderneming is eigendom van de regering en het provinciaal bestuur van Djakarta.

Verscheidene machines zullen voortijdig defect zijn geraakt.

Film over de slag bij STALINGRAD

Bonn — Met medewerking van duizend man van de Westduitse strijdkrachten zal een begin worden gemaakt met de vervaardiging van een film over de slag bij Stalingrad. De film zal worden opgenomen bij Goettingen in Neder-Saksen, onder technisch toezicht van de voormalige commandant van het eerste Duitse legerkorps, Generaal Walther von Seydlitz-Kurtzbach, die indertijd na zijn gevangenneming door de Russen de leiding op zich nam van een te Moskou gevestigd nationaal comite voor een vrij Duitsland.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 50 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. Martha Christina Adams, Pedro Aquino, Jacobo Achatleen.
B. S. Boldewijn, A. W. van den Brandelier, Israel Brown, Samuel Buntin, Ch. J. Boom, M. Aaram Ban, P. Hubert van Blijenburgh-van Millingen, J. de Boef, Lester Barnes, Alexander Breel.
C. Anna Coffiel, Stephanie Charles, Manuel da Camara, Rosa Cado.
D. C. Dekker, G. van Dijk, John H. Dasent, C. G. Daal, Iris Duncan, J. Doeve.
F. F. S. Felix, Cyril Evans Frederique, A. Ch. Fransen, Winifred O'Flaherty, James A. Fenton, F. de J. Felida.
G. Jose Carmen T. Gruning, Claude Gregoire, I. Gruter-Buitenhuis, P. Gertry, A. J. Gieling.
H. A. van Herk, G. Heijser, Ivan A. Hodge, Judith Henriquez, H. J. Hofman, Edna Huggins, Amable de Hank.
I. Jane Irish.
J. V. A. Janga, M. James, Jansen, Sarrah James, Pedro Jansen, Ann R. Jarvis, Sydney L. Jones.
K. Vilma Kalvino, C. Kleinhuis, P. Klinkenburg.
L. A. C. van Loon, v/d Loo-Paardenkooper Overman, Adolf Albert Leckie.
M. Metal Container Contractors Ltd., Jacob Manuela, G. Moya, Irene Marlin, Carmen Monte, Albertha Mussington, Elaine Manuela.
O. P. Oosterhuis.
P. E. Paulina, J. M. Peters(3).
R. Avis Rogers, Juliana Robin.
S. James N. Sprott, J. Schrier, Mariana Samuel.
T. Tilburg.
V. Olga Vilifanifa, J. Veenstra, H. J. H. Vries.
W. R. Wester, A. G. Warburg, L. Wesper, C. Jan Westra, Contantia Walters, Carmen Williams, Isabella Wilson(3), Lucy Williams.

BRIEFKAARTEN.

A. Felesita Apostel, Alvares, Carmen Albino, Lelia Apostel, Evelyn Adamus, Pedro L. Arteche, Accoord, Errol Alexander, A. d'Arnault, J. Isildo Alves, Agustin Atimadora, Camelita Adams, Augustin.
B. Igna Bor, L. Byron, Johannes Boender, F. F. A. Boddens, W. Claessens-Blom, P. den Bak, R. & A. Bokkes, Maria Borranchera, A. v. Broekhoven, M. L. Booy, Fanny Boumes, Hortance Bart, A. Bieshcuvel, Rumaine Boyde, Sweden Boyd, L. E. Baptrote, R. A. Bendt, J. Boddeus, Ronald Brockman, Robert Berkhout, Ina Barzey, Willem Brandon, Ruth Brown, E. Buntin, Vilma Blokpoel, Amador Bernadina, Mosita Breel, Ernest Bryson, R. Broekman-Schubert, S. Boldewijn.
C. Apollinario Castillo, Claessens-Blom, Miriam Cozier, Josephine Collins, Oswin Correa, A. da Costa Gomez, Donni Curiel, Ana Castillo de Castro, Walter Chong, Walters Cars, Halbert Cornett.
D. E. R. A. Dissel, A. van Dam, John Dasent, Samuel Dukkin, Albertine Darl, S. V. Dragons, R. Delchot, Renilia Djaoen, Sarah Daley, Bellencita Dasent, J. Dasent, B. Dasent, Oralie Damorey, Teresita Doran, B. Dasent, Dorotea, Emma Doyling, Lucila Doran.
E. Vincent Earle, Dolores Euson, G. T. Elwin, Elisabeth, J. M. A. Elisabeth, Ramon L. Everts, Seferita Everon, Ita Everon.
F. Fraaie, Ch. Francisca, da Freitas, A. Freekenhorst, Mario Freitas, Alicia Fecunda, Frederico, I. Fillich.
G. Eunice Gumbs, L. Ch. de Graven, S. George, A. E. O. Grootings, Dorothy Guilbert, E. Girigoria, Moses Guribaldi, Lucilla Gertrude, T. Gieling, G. v.d. Geld, Hector Gibbs.
H. J. v. Hal, Hadeway, A. E. Hammen-Stakbord, Millicent Harris, Herwig, H. Hehenkamp, W. H. Hofman, Oscar Hunte, J. Haagman, Ruby Hazard, Elza Hooi, Hazard, Hamerslag-Tuyt, Catharina Hasham, C. Hartog-Delnag, A. E. Hart-v. Alphen, Wilhelmina Hower, J. L. Hollandes-Vriens, F. de Haan, van der Hoeven-Koppen.
I. Gloria Isabel, Irma, Trude Irion, Elisabeth Irish.
J. Dorothy Joseph, Eddy Joan Charles M. de Jongh, Theophilus Jack, Joanita Jansen, Sylvestre Jolly, R. Job, M. Jansen, Mary John, Malvina Jansen, Doris A. E. Joseph, Mary Jean, Richard Jansen, Josepha, H. Jansen, Ingrid Josefa, Juliana, Bernaditho Job.
K. P. Klinkenberg, J. Kriele, M. Karsenhout, Kooi, A. Kersten, J. Kriele, J. v. Kouwenhove, A. Knetsch, S. Kleinmoedig, P. Klinkenberg, Ramon Kops, C. Kleine.
L. Cathrine Lynch, Johanita de Lanoy, Wilfred Levenstone, D. A. de Lannoy, C. v. Loon, Nilda Leito, Cornelio Libiana, I. M. Lieveld, C. Cedric Lijfroek, Emanuel Linzey, Lingstuyl, G. Luciano, de Lima, L. Laurence, Virgilio Leito, Manuel Linzey, D. da Luz-Thielman, Cathrine Lynch.
M. M. Maduro, Hermita Martina, I. F. Fransen Daal Meyer, Magali de las Mernedas, L. Monte, Doris Magloir, Albertha Mussington, Martin Maas, Martha, J. Macrooy, Eldica Michineau, Majcock, Norma Mariana, Angelina Medina, Martina, Martinez, M. Martes, A. Meeuwsen, Romenia Lopez Maduro, A. Maduro, I. Mayda, Edwin Maduro, Maria Josepha Maduro, Manuel, Encarnacion Martijn, Mathilda Martinez, Jacintho Margaritha, A. H. Meijers, E. Macknack, C. Moker, A. Mussington, R. Martinez, Hilda Mercelina, Melva Meulen, Robert Mikson.
N. Nicolaas, Doreen Nanton.
O. Overkamp, Elisabeth O'Garro, Catarina Olivier.
P. Pieters, S. Pieters, Hyacinth Parsons, J. Peters, Marie Pieter, Charles Piper, Lena Plunkett, Ethel Preece, B. Pourier, J. C. Park, Myrnor Posion, Elvin Pieters, Windred Pieterz, Edith de Palm, Marlin Pardo, J. Paul, A. J. L. la Porte, Petronella.
R. Royer, van Roon, M. Rokin, S. Refos-Wijngaarde, Edmay Robin, Ingrid Royer, Audrey Richards, B. Rosalia, Sybil Robinson, Rignald Roosje, M. Robin, José Rodrigues Teixeira, J. G. R. Rmfoen, Ravensbergen, E. H. Raeside, D. Ringind, J. Regalado, Edmay Robin.
S. Antonio C. Sardinha, C. Skeritt, Maria Scoop, H. Spit-Licksel, Simon, E. Sanches, Juliana Sacrus, Echteld Siebeneicher, S. Stevenson, Leo Straatman, H. J. Sleutel, G. Scheidelaar-Veldema, Marie Sayban, R. de Sanders, Greta Solassa, Oliver Southwell, Telma Salemons, Ria en Sjou-mi(2), Genaro Silie, Helena Sambo, A. Suiters, S. Singh.
T. Thomsen, Hedwigez Thielman, Stella Thomas, Ricardo Thorne, Rose Thode, Rachel C. Howler, Chelina Tuamber, Alfred Tuamber, Agusta Tod.
U. Igidio van Uiter.
V. C. Virginia, G. Verschoor, J. Vissers, M. F. Vejes, H. Vigilandez, Veer, Gladys Veldema, T. Verheij, R. Veenstra.
W. Wijngaarde-Tjien Fooh, Victor E. Williams, J. Wiersma-Janssen, B. Wasent, B. Williams, Nilo Willems, de Windt-Walle, Neville Weston, I Wong-Loi-Sing, M. Wezenhagen, Lucy Williams, Gos v/d Wouw, I. Williams, L. Wijngaarden, L. Warning, Sarina de Wit-Vos, Walsteyn, J. J. Walsteyn, Lucy Williams, (2), Anton Warburg, (2) Louisa Wilson.
Y. A. H. Ysselmuiden.
Z. D. van Zuidam, Zwijzen, Tilly v/d Zee, Dick Zuidam.

DRUKWERK.

A. F. H. M. v. Aanholt.
B. B. Boldewijn, A. v. Berken.
E. E. W. van Eede.
F. F. de Felida, F. A. Flores.
G. Morassi Giovanni, Cyril Gwatking.
H. Patricia Hendrikson, B. v. Hoffe, Ch. v. Herk v. Oeveren.
J. Maximin James, Destinovve James, Gladys Joseph, H. J. Jansen.
K. H. Kooi.
L. M. C. Looyen, S. C. v. Loon.
M. E. A. Marfis, A. Mascle.
R. E. Racherds.
T. R. H. Tjeerdema(2).
V. G. Verhart(10), R. W. Veenstra.
W. Frank M. Walwyn, H. H. M. Werkhoven.

AANGETEKENDE STUKKEN

A. O. Ardmin, Mustafa A. Ayubi, John J. Adams.
B. M. O. Baroud, E. R. Loscher Blanco, I. M. de Bruyn, L. P. Broeren, P. Blom, P. C. Bondam.
C. B. J. de Castro, S. Crivosei, G. de Jong-De Clercq, Johanna Conrad, Leesgezelschap Curaçao, W. Copra, P. N. Chatlein, Antonio Sanchez Crespo, José Fernandes Camacho, Helen Cak, Rofino Wilfriedo Clothilda.
D. A. Ph. Durand, Aurelie Dornoy, Ciria Dammers, J. H. Driessen.
E. C. A. Eman, Joseph Elwin Elivique, Daniel Ezeura.
F. Manuel Pinto Figueira, Carlos Freensaldi, E. de Freitas, F. C. Fliek, Chrisma Farell, Antonio Francisco, Maria Cruz Flores, A. Fijnje.
G. M. A. W. Goedhart, Firma Da Costa Gomez, Antonio Monteiro Gomes, Claud Gregorie, Goimas Georgios, J. C. Gunter.
H. J. F. Hu-A-Ng.
J. Hermie Jonez.
K. C. R. Kruijthoff.
L. Crescentia H. Leocadia, Mercedes v/d Lijn, Elesa Leblanc, Laaf, Pearline Liburd, Ligia Lindeborg, Victor Lacrosil.
M. W. Maat, D. Malacia, Cruz A. Marty, N. Medina.
O. H. Ossman.
P. Julius L. Penha, Pauline Prummels, Helen Peters, J. A. Philpott, A. Pieternella, F. V. Provence, Pietersz, Virgilio Pardo, Marcello Prunetti, Migel Pauline, José dos Passos.
R. Debbie Richardson, E. Rog.
S. Leonard G. Symister, N. Sprock, José Gomes Serrao, Scholsberg, Pablo Stafi, L. Simoons, Teresa Serli.
T. A. Tyrol, Juan Thomas, S. Tuur, A. J. Theeboom, N. B. Thorhill, Juan Truman.
V. John v. Verseveld, E. M. v/d Voort; Joao Vieira, W. F. de Vos, Lucia Valerian, S. H. Vries, R. C. Victoria, Clemente Sanchez Valderrama.
W. Margaret West, M. Wijsman van Wassenaar, Lucila B. de Windt, B. Windster.

Utrechtsche Katholieken steunden Kerkenbouw

Utrecht. — De katholieken van het aartsbisdom Utrecht hebben in het kerkenbouwprogramma voor 1958 bijna 800.000 gulden bijgedragen. Aldus werd hier bekend gemaakt door Mgr. B. A. Alfrink, aartsbisschop van Utrecht in een herderlijk schrijven, waarbij hij mededeelde dat in het afgelopen jaar vijf nieuwe kerken in het aartsbisdom zijn geconsacreerd. Eveneens deelde hij mede dat zeven andere kerken in aanbouw zijn terwijl de plannen voor nog zeven ander reeds klaar liggen. (N.C.).

WIE ADVERTEERT— EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

26

...n de oude juffrouw Marple van al haar wol was ...d en alle breipennen bij elkaar waren ge... ging zij geagiteerd en onder protest met hen naar de zitkamer van de heer Rowlandson.

...maan, juffrouw Marple, laat u ons nu eens ... wat u te vertellen heeft, nodigde commissaris ...sdale.

...frouw Marple kwam verrassend snel tot de kern ... de zaak. „Het betreft een cheque, die hij heeft ...aist!" zei ze.

„Hij?"

„Ja, dat jongmens hier van de administratie, dat ...rdt verdacht die overval te hebben beraamd en ...chzelf daarbij te hebben doodgeschoten."

„Heeft hij een cheque vervalst, zegt u?"

Juffrouw Marple knikte toestemmend. „Ik heb haar hier in mijn zak." Zij haalde het stuk uit een tasje te voorschijn en legde het op tafel. „Ik kreeg die vanochtend tegelijk met enkele andere van mijn bank. U ziet, die was voor £ 7.-.- en daar heeft hij £ 17.-.- van gemaakt! Een 1 vóór de 7 en het woord „tien" achter de zeven geschreven met een keurige vlek, door het hele woord. Dat heeft hij werkelijk netjes gedaan. Dat duidt op ervaring, zou ik zeggen. Het is ook met dezelfde inkt, want ik heb die cheque hier op kantoor geschreven. Dat moet hij al eens eerder hebben gedaan, zou u ook niet denken?"

„Hij heeft ditmaal alleen de verkeerde persoon uitgekozen," verklaarde Sir Henry.

Juffrouw Marple knikte instemmend. „Hij was bij mij volkomen aan het verkeerde adres, ik geloof ook niet, dat hij het ver zou hebben gebracht in de misdadigheid. Een of ander druk levende, pas getrouwde vrouw of een jong ding met een liefdesaffaire...... dat is zo het slag, dat cheques uitschrijft voor alle mogelijke bedragen en dan niet verder nakijkt of alles klopt. Maar een oud mens, zoals ik, die op alles wat ze uitgeeft moet letten en zo d'r vaste gewoonten heeft.... die moet je niet proberen te nemen. Zeventien pond! Voor zo'n bedrag geef ik nooit een cheque. Twintig pond, een ronde som, voor kasgeld en werklonen. .. dat is wat ánders!"

„Maar hij deed u misschien ook nog aan iemand denken, hè?" moedigde Sir Henry met een ondeugend lachje aan.

Juffrouw Marple glimlachte en schudde haar hoofd. „U is weer ondeugend, Sir Henry! Werkelijk waar, hij dééd me aan iemand denken. Aan Fred Tyler, van de visboer. Die telde in het boekje altijd één shilling te veel op. Nu de mensen tegenwoordig zoveel meer vis eten en de boel zo veel duurder is, tellen ze misschien de boekjes niet meer zo na. Nou dat leverde hem elke keer een stuk of tien shilling extra. Dat is wel niet veel, maar net genoeg om zo nu en dan eens een nieuwe das te kopen en Jessie Spragge (dat meisje uit de manufacturenzaak) mee naar de bioscoop te nemen. Ze willen geuren, zulke jongelui. Nu, de eerste week, dat ik hier was, zat er dadelijk al een telfout in mijn nota. Ik maakte er dat jongmens op attent en hij maakte keurig zijn excuus. Hij scheen er helemaal van in de war, maar ik dacht bij mezelf: Je ziet er onbetrouwbaar uit, vriendje. Hij keek je onafgebroken aan, zonder met zijn ogen te knipperen of even op zij te kijken. Dat beviel me niet van hem."

Craddock maakte een spontaan gebaar van waardering. Hij dacht direct aan een oplichter, die hij nog niet zo lang geleden achter slot en grendel had helpen brengen.

„Rudi Scherz was een volkomen onbetrouwbaar type," bevestigde de commissaris, dat is ook uit zijn strafregister gebleken, dat we uit Zwitserland hebben ontvangen."

„De grond is hem daar natuurlijk te warm geworden. Hij kwam hier zeker met vervalste papieren?" vroeg de oude dame rap.

„Precies!" bevestigde Rydesdale.

„Hij had met die roodharige dienster hier uit de eetzaal aangepapt; wist juffrouw Marple. „Gelukkig is haar hart er niet mee gemoeid, voor zover ik kon merken. Maar ze vond dat jongmens toch wel interessant, geloof ik, omdat hij anders was dan Engelse jongens en bloemen en chocola voor haar meebracht. Heeft ze u wel alles verteld wat ze van hem weet? Of nog niet? wendde het dametje zich tot Craddock.

„Daar ben ik nog niet zeker van," gaf deze voorzichtig te kennen.

„Ik denk", ging juffrouw Marple voort, „dat ze ergens over in zit, tenminste ze doet zo raar. Ze bracht me vanmorgen bijvoorbeeld kippers in plaats van haring en ze had ook het melkkannetje vergeten. Anders is ze feilloos. Ja, ze loopt ergens over te tobben. Misschien is ze bang, dat ze als getuige zal moeten verschijnen. Maar ik ben er zeker van" — hier liet ze haar vrijmoedige blauwe ogen over de manlijke gestalte en het knappe gezicht van inspecteur Craddock glijden in een typisch vrouwelijke, Victoriaanse bewondering — „dat een man als u haar àlles wat ze weet, zal laten vertellen óók!"

Inspecteur Craddock bloosde er van en Sir Henry moest grinniken.

„Het kan van belang zijn," vervolgde juffrouw Marple. „Misschien heeft hij haar verteld wie het eigenlijk was, die er achter zat."

Rydesdale keek haar strak aan. „Wie het eigenlijk was?"

„Ik druk me niet duidelijk genoeg uit. Ik bedoel, wie hem er toe heeft aangezet."

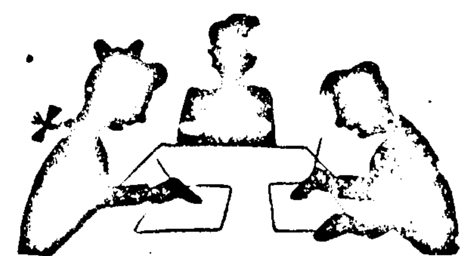
„U denkt dus dat het geen idee van hemzelf is geweest?"

Hier gingen juffrouw Marple's ogen wijd open van verwondering: „O, maar dat spreekt vanzelf...... hier heb je een knap jongmens, dat hier wat knoeit en dáár wat knoeit, zich wellicht ook zo nu en dan aan wat bij ons vergrijpt, die de gasten laten slingeren...... allemaal klein werk, zal ik maar zeggen. Daardoor blijft hij behoorlijk bij kas, zodat hij eens met een meisje kan uitgaan. .... en meer dingen. Maar dan trekt hij er opeens met een revolver op uit om een hele kamer vol met mensen te overvallen...... en iemand neer te schieten. Zoiets heeft-ie nooit eerder bij de hand gehad...... Daar was hij niets geen type voor...... Hier klopt iets niet!......"

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE AAP VAN Oom Philip

door Carlo Muntinck

Kom morgen," had oom Philip uit Parijs getelegrafeerd en inderdaad, de volgende avond, kort na het eten, hield er een taxi stil voor het huis van de familie Berger. Oom Philip sjouwde samen met de chauffeur een stel indrukwekkende koffers naar binnen en ging daarna terug om een rieten mandje te halen, waarover een doek was gehangen. Toen pas kon hij zijn zuster begroeten en meneer Berger en Wout en Mia, die al verlangend naar zijn komst hadden uitgezien.

Oom Philip was de gezelligste oom die ze hadden en doordat hij altijd op reis was, omdat hij over de hele wereld zaken deed, vonden ze hem bovendien vreselijk interessant. Nu was hij weer helemaal naar Java geweest en zoals gewoonlijk had hij voor allemaal iets meegebracht. Mevrouw Berger kreeg een prachtige gebatikte doek en een heleboel heerlijke, ingemaakte vruchten, meneer Berger een grote kist sigaren en een stel postzegels voor zijn verzameling. Toen zette oom Philip het mandje met de doek er over op tafel en keek er zeer geheimzinnig naar. „Dit is voor Wout en Mia samen," zei hij. „Wat denken jullie, dat er in zit?"

„Een kris," zei Wout, die graag zo'n stuk speelgoed zou willen hebben.

Oom Philip begon te lachen. „Zeker in een mandje," zei hij. „Nee, jochie, je bent er glad naast. „Vooruit, ik zal jullie nieuwsgierigheid maar niet langer op de proef stellen...." Hij trok de doek van het mandje en meteen gaven Wout en Mia een kreet van verrassing. In het mandje, op een lekker zacht dekentje, zat een kleine aap, die met verwonderde kraaloogjes naar de vreemde mensen om hem heen keek.

„Een echte aap!" riep Wout.

Oom Philip glunderde. „Nou, hoe vind je dat? Jackie heet hij en voortaan mogen jullie voor hem zorgen. Tenminste...." Hij keek naar mevrouw Berger. „Tenminste als jullie het goed vinden," zei hij.

Mevrouw Berger keek haar man eens aan. „'t Is me wat moois," zei ze. „Alsof ik aan twee apen al niet meer dan genoeg heb."

Maar daar meende ze natuurlijk niets van en ze vond Jackie zelf zo'n leuk diertje, dat Wout en Mia al gauw begrepen, dat ze hun nieuwe aanwinst mochten houden. Ze zetten het mandje in een hoek van de kamer en waren er de rest van de avond niet meer vandaan te krijgen.

„Geef me 's een poot, Jackie," commandeerde Wout, maar Jackie deed net of hij doof was.

„Misschien heeft hij honger," veronderstelde Mia.

„Kom maar, Jackie," zei Wout en hij

Apen zijn leuke beesten, maar op school deugen ze niet. Dan begrijpt men pas goed waarom men van apenstreken spreekt

wilde de aap uit zijn mandje tillen, maar Jackie was iets vlugger en voor ze het wisten, zat hij boven in de gordijnen en zwaaide lustig heen en weer. Wout [illegible] van het lachen, maar zijn [illegible] niet zo grappig.

„[illegible] riep ze. „Dekselse aap, kom [illegible]!" Ze probeerde Jackie te pakken, maar die nam een sprong waardoor hij midden op tafel terechtkwam, graaide er een poot vol snoepjes weg en propte ze gulzig in zijn bek. Daarna vluchtte hij door de openstaande kamerdeur de gang op. Wout en Mia holden hem achterna en ze zagen nog juist hoe Jackie met grote sprongen naar de zolder rende. De donkere rommelzolder, die vol stond met allerlei dingen, was een ideaal oord om je te verbergen en zo dacht Jackie er blijkbaar ook over. Struikelend over teilen en oude stoelen, speurden Wout en Mia naar de verdwenen aap. Wout liep pardoes met zijn gezicht in een spinneweb en Mia scheurde haar jurk aan een grote kist met koperbeslag, maar de aanstichter van al dat rumoer had zich op een donker plekje verscholen en wachtte rustig af.

Plotseling bonsde er iets tegen Mia aan. Twee harige armpjes werden om haar hals geslagen en vlak bij haar oor klonken zachte geluidjes. Bijna had ze een gil gegeven van schrik, maar toen begreep ze, dat het Jackie was, die alleen maar een beetje wilde spelen. „Hier is ie al, Wout," zei ze.

Wout kreeg een prachtig idee. „Laten we 'm gaan aankleden."

Dat leek Mia wel. Ze namen Jackie mee naar haar kamer en Mia haalde alle poppenkleren te voorschijn, die ze had. De meeste waren te klein, maar de garderobe van de pop Amalia, die bijna een kop groter was dan Jackie, zou de nieuwe huisgenoot waarschijnlijk wel passen. Om te beginnen kreeg hij een mutsje op met linten en dat stond hem zo potsierlijk, dat Wout over zijn hoofd duikelde van het lachen. Een lange, rose jurk, een gebreid jasje en een paar poppenschoenen voltooiden Jackie's toilet. Een beetje onwennig stond hij daar in zijn nieuwe kleren en toen Mia hem een spiegel voorhield, werden zijn donkere oogjes groot van verwondering. Wout dacht, dat hij niet meer bijkwam. „Ga mee," zei hij, „dan zullen we hem binnen laten zien."

Ze namen Jackie ieder bij een poot en struikelend over de jurk, stapte het aapje mee naar de kamer. De grote mensen proestten het uit, toen ze de aap zagen en daardoor kreeg Jackie blijkbaar de indruk, dat hij voor de gek werd gehouden, want plotseling rukte hij zich los, drukte het hoedje vaster op zijn kop en zat met een reuzenzwaai boven op de lamp. Daarna stak hij met een schijnheilig gezicht zijn pootje uit en hengelde naar de koekjes.

„Nog één krijg je er," besliste mevrouw Berger, „en dan is het mooi geweest. Vooruit, jongens, we zullen Jackie in zijn mandje doen en dan moeten jullie ook naar bed."

[illegible] net. De aap liet zich gehoorzaam onder de wol stoppen en de kinderen gingen naar hun kamer.

De volgende morgen waren ze al voor dag en dauw uit de veren om naar hun lieveling te kijken. Wonder boven wonder lag die nog rustig te slapen.

„Allé, luilak!" zei Wout, „tijd om op te staan."

Jackie knipperde met z'n ogen, geeuwde eigenwijs en rekte zich uit.

„Laten we een eindje met hem gaan wandelen," stelde Mia voor. Ze haalde een lange riem te voorschijn, die oom Philip hun had gegeven en deed hem Jackie om. Daarna gingen ze met z'n drieën de straat op. Doordat het nog vroeg was, waren er nog niet veel mensen buiten. Niettemin zag Jackie mogelijkheden genoeg om kattekwaad uit te halen. Dat begon al bij de groentewinkel op de hoek, waar ze juist bezig waren om kisten met fruit buiten te zetten. Voor iemand wist wat er gebeurde, zat Jackie op de rug van de groenteman, reikte met zijn lange arm over hem heen en rukte een grote banaan van de tros. Daarna ging de onvoordelige klant met een onschuldig gezicht terug naar de eigenaars en begon met vlugge vingers de gestolen banaan te pellen.

De groenteman raapte zijn pet op, die hem bij die onverwachte aanval van het hoofd was gevallen en keek toen om, om te zien wie hem dat koopje had geleverd.

„Als je me nou! Een aap!" zei hij. „Is die van jullie?"

Wout knikte. „Van m'n oom gekregen, groenteman."

„Nou, klaar ben je, met zo'n logé," vond de groenteman. „Als ie altijd zo handig is, zal ie best aan zijn kostje komen."

Wout kreeg een kleur. „Ik zal die banaan betalen, hoor," zei hij.

„Ben je mal, jongen," zei de groenteman, „van die ene banaan zal ik heus niet failliet gaan. Hier, daar heb je nog wat noten voor 'm. Die zal meneer ook wel lusten, denk ik." Hij hield Jackie de noten voor en zonder complimenten griste de aap hem het lekkers uit de hand en borg het zorgvuldig in de zak van z'n jakje.

„Kijk eens aan," lachte de groenteman, „hij is zo pienter als wat, dat prentenboek."

Het prentenboek knipoogde eens en sprong op Wouts schouder, waar hij de noten een voor een begon te kraken tussen zijn sterke kiezen.

Intussen was het tijd om naar huis terug te gaan. Wout en Mia moesten eten en daarna gingen ze naar school. Toen ze 's middags thuiskwamen, zat Jackie met een uitgestreken gezicht in een hoekje en mevrouw Berger keek niets vrolijk. „Wat denk je, dat die nare aap heeft gedaan," zei ze. „M'n hele borduurwerk heeft hij uitgehaald, die kwaje rekel." Ze liet een zielig hoopje draadjes zien, die stuk voor stuk uit elkaar waren gerafeld.

„Nou," zei mevrouw Berger, „oom Philip heeft me wat moois geleverd. Ik hoop, dat hij de volgende keer maar een boek voor jullie meebrengt."

Die dag had Jackie straf, want tenslotte moest hij leren om zich behoorlijk te gedragen. Maar veel bleek dat niet te helpen, want de aap vond steeds nieuw kattekwaad uit.

Op zekere dag maakte hij het echter te bont. Wout zat op school. Het was warm en de ramen stonden open. Plotseling begon er op de achterste bank iemand te gichelen. Hij stootte zijn buurman aan en al gauw ging het als een lopend vuurtje door de klas, dat er een aap in de vensterbank zat. Ook Wout hoorde het. Hij keek en warempel, helemaal bovenaan, vlak bij het plafond, zwaaide Jackie aan een roe. Een stuk van het riempje, dat hij had doorgeknaagd, zat nog aan zijn halsband.

„Ksst! Ksst!" deden de jongens.

De leraar tikte met zijn liniaal op de lessenaar, maar het rumoer hield aan. Toen stak Wout zijn vinger op.

„Die aap is van mij, meneer," zei hij.

„Van jou?" vroeg de leraar. „Probeer hem dan te vangen. Zó kunnen we niet doorgaan."

„Goed, meneer," zei Wout. Hij ging zijn bank uit en haalde een stuk chocola te voorschijn. „Jackie...." lokte hij, „kom dan, Jackie."

Onmiddellijk liet de aap zich naar beneden glijden, sprong op Wouts schouder en begon de chocola op te peuzelen. Wout keek met een ongelukkig gezicht naar zijn leraar.

„Ik heb 'm, meneer," zei hij.

„Dat zie ik," glimlachte de ander. „Sluit hem maar zolang in het lokaal hiernaast op, dat wordt toch niet gebruikt, vanochtend."

Dat deed Wout. Hij trok zorgvuldig alle ramen dicht, aaide Jackie over zijn kop en liet hem alleen. Spoedig ging de les weer gewoon verder en om twaalf uur kwam Wout zijn kleine vriendje bevrijden. Toen hij het lokaal binnenkwam, leek het wel, of er een orkaan had gewoed. Stukken papier waren overal verspreid, alle inktpotten waren omgekeerd en de borden stonden vol met malle krabbels. De dader van dat alles zat voor de klas op de tafel en keek of hij de wijsheid in pacht had. Alles was blauw van de inkt en het verscheurde papier bleek een repetitie te zijn, die een van de leraren daar kort tevoren had neergelegd. Toen Wout de leraar er bij haalde, kreeg hij een stevige uitbrander, hoewel hij het eigenlijk ook niet kon helpen en hij begreep, dat het zo niet door kon gaan.

Ook mevrouw Berger vond dat. „Jullie moeten hem naar Artis brengen," zei ze, „dat is voor ons allemaal de beste oplossing."

Het ging Wout en Mia erg aan hun hart om afstand te doen van hun lieveling, maar ze zagen in, dat hun moeder gelijk had en daarom namen ze hem 's Zaterdagsmiddags mee naar de dierentuin, waar een vriendelijke meneer hem in ontvangst nam.

Jackie kreeg een plaats op de apenrots, waar het hem best bevalt. Hij springt er vrolijk rond met zijn vriendjes en wanneer Wout en Mia hem komen opzoeken, springt hij kwetterend naar voren en laat zich trakteren op de lekkernijen, die ze voor hem meebrengen.

Alles was blauw van de inkt en het verscheurde papier bleek een repetitie te zijn

De ezel, de leeuw en de haa

Een ezel en een haan wa eens samen voedsel aan het ze ken toen er brullend en dreigen een leeuw op de ezel af kwam.

Grauwtje wist niet zo goed w hij zou doen, maar de haan rek zijn hals en begon te kraaien d het een lust was.

Daar schrok de leeuw van, wa dat rare geluid vertrouwde hij ni en hij oordeelde het verstandig de benen te nemen.

Als Grauwtje nu maar wijz was geweest, dan was er niets g beurd, maar wat deed die stor me ezel? Hij ging zich verbeelde dat de leeuw voor hem op vlucht was geslagen.

Dus begon hij luid te balken met zijn oren te flappen en...... achter die leeuw aan.

De leeuw sjokte op een sukk drafje verder totdat hij het gekra van de haan niet meer kon hor en toen keerde hij zich om scheurde vriend ezel aan stukke

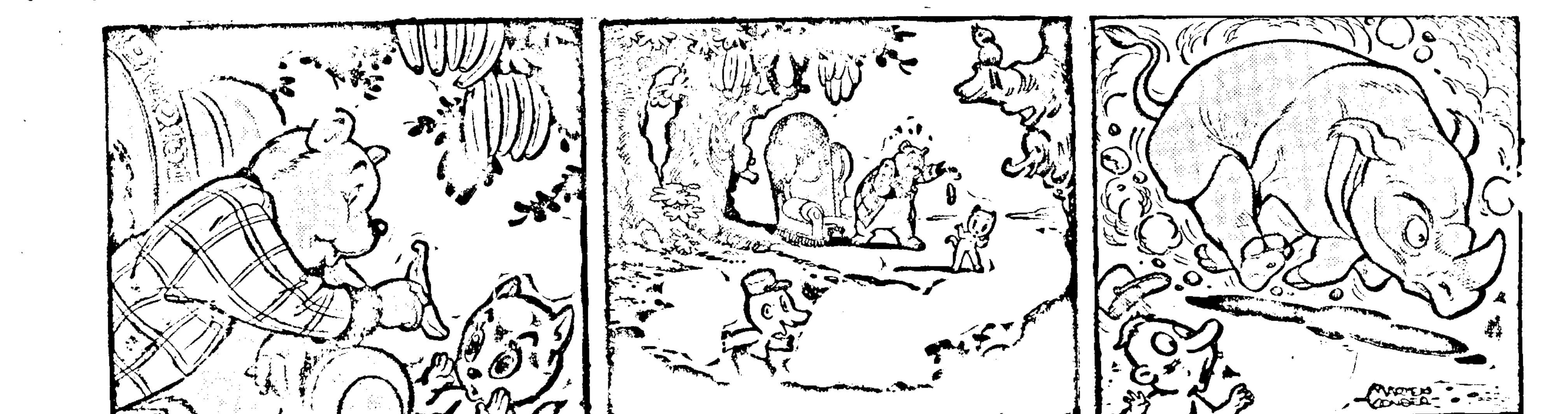
Laten we niet te gauw denken d we een gevaar de baas kunnen een moeilijkheid alleen kunnen ov winnen. Dat zou ons menigma kunnen tegenvallen, omdat er ma al te vaak hier of daar angeltj en klipjes kunnen zitten, die w over het hoofd hebben gezien die ons dan moeilijkheden bez gen. Voorzichtigheid is de moed van de porseleinkast. En wanne een van onze vriendjes of vriendi netjes een lastig karweitje vo ons opknapt, dan moeten we ni gaan opscheppen dat wij heel w in onze mars hebben, maar moete we anderen die verdienste gunn die hun rechtmatig toekomst. D zal het ons niet vergaan zoals d ezel, die door de leeuw langs ee omwegje toch te pakken werd g nomen.

52—42 Weinige ogenblikken nadat de gevangene in de toren verdwenen is, komt men de vier vrienden verzoeken aanwezig te zijn bij de ondervraging. „Kijk", kraakt de oude Conall, ,met dit soort boeken krijgt ge hier nu te maken, mijn krijgers troffen hem aan, verdacht rondsluipende in de buurt van deze burcht, strafbaar, hij droeg een gevaarlijke boog met pijlen, strafbaar." Eric neemt de jonge gevangene eens opmerkelijk op en vindt dat deze bepaald niet zo schurkachtig uitziet. „Gij zult sterven, boef", krijt de oude. ,Hebt ge soms iets te maken met de bruid der goden ook? De jongeman lacht schamper. ,Ze is mijn bruid, ik was het die haar bevrijdde". „Ge liegt", stottert Conall met een verschrikte blik op de aanwezige krijgers. „Dat bestaat immers niet, geen stervelijk wezen zou zoiets overleven, dat weten we allemaal". Zenuwachtig gebaart hij zijn krijgers het vertrek te verlaten. De jonge gevangene lacht spottend. „Er is mij bij de grafheuvel niets overkomen, de goden waaronder gij spreekt, bestaan slechts in Uw verbeelding". „Ik vrees hem niet langer. houding van de jonge kerel dwingt Erics bewondering af. „Ge toch niet een man ter dood brengen omdat hij zijn vrees overwint poogt zijn bruid te redden van een' wrede dood". wendt hij zich Conall. „En waarom is het strafbaar als een man zich van wap voor ziet, de minste jager beschikt in ons land over pijl en boo De gevangene wendt met een ruk het hoofd en staart Eric enige len onderzoekend aan, maar zijn gezicht blijft onbewogen. „Dw praat, zwijg", briest Conall, sterven zal de schurk. „Wapens zijn vaarlijk in hun handen en ongeloof is de kiem van verzet. „Mor zult ge hangen", bijt hij zijn gevangene toe, deze schrikt niet. richt hij zich op, ,het zij zo", zegt hij. ,Doch mijn volk zal wraak men, en gij zult hangen naast mij. „Die prijs voor hun vrijheid wi betalen", zwijgend geeft Eric toegeluisterd, „dat is een kerel mijn hart en als het een is die geholpen moet worden is hij het".

3417 Tom Poes herstelde zich van zijn eerste verbazing.

„Heer Ollie!" riep hij uit. „Hoe komt u hier? En wat is dat hier eigenlijk voor een oord?"

„Dit is Goesting", verklaarde heer Bommel tevreden. „Je weet wel; waar de autobus naar toe gaat. Een uitstekend vacantieoord voor een heer van mijn stand, jonge vriend! Een rustige, vriendelijke omgeving met een prima bediening. Hier, neem een banaan!"

Tom Poes keek achterdochtig naar de trossen vruchten boven zich en schudde het hoofd.

„Bananen groeien aan palmen", sprak hij, ,en niet aan bomen. Dit kan nooit een echte zijn. Pas maar op, misschien is hij wel vergiftig".

„Vergiftig!" mompelde heer Ollie geschrokken. Hij tastte naar zijn maag, want een plotseling opkomende kramp voer door zijn gewand. Met een kreet van afgrijzen wierp hij het ooft weg.

Uit de schaduwen van de boomgroep was intussen de gids te vo schijn getrede. Hier is de eenhoorn, die u besteld hebt!" zei hij, ach zich wijzend.

„Een eenhoorn?" vroeg Tom Poes verbaasd. „Maar die best toch alleen in verhalen?"

„Heer Bommel heeft een eenhoorn besteld", verklaarde de g „En daarom is mij er. Kijk, daar komt hij aan".

„Dat is onzin", hield Tom Poes vol. „Die beesten zijn verzin die ontstaan zijn door de verkeerde beschrijving van een neushoorn

De grond begon te dreunen en tussen de bomen door snelde nu groot, log monster nader.

De rijke oom uit Amerika

Sam Schwartz brengt Larense schilders in opschudding

(*Van een medewerker in Nederland*)

Er heeft onlangs de grootste opwinding geheerst in de Larense schildersbent. Sam Schwartz, een miljonair uit Chicago, vroeger directeur van een grote „Meat-packing-Company", thans kunsthandelaar, was naar Nederland gekomen om kunstwerken van levende schilders te kopen. Deze man treedt zo wonderlijk eigenzinnig op bij zijn commerciële transacties en beschikt over zo'n ruime beurs, dat tal van schilders likkebaardend naar Hamdorff in Laren opgetrokken waren, in de hoop dat zij ook tot de uitverkorenen ouden behoren. Sam Schwartz is reeds eerder in Nederland en in Laren geweest en werd op een rondreis toevallig attent gemaakt op een etalage waarin zich stillevens bevonden van Henk Bos uit Huizen. Het zijn met bekwaamheid gemaakte stillevens. Stofuitdrukking, lichte toets en arrangement der voorwerpen zijn treffend, maar werk van dit genre vindt men op iedere tentoonstelling van Arti of St. Lucas. Het zijn stillevens die bepaalde bewonderaars de uitdrukking „net echt" ontlokken, maar verder bieden zij weinig picturale verrassingen.

Sam Schwarz was helemaal „weg" van deze doeken. Hij kocht direct het gehele oeuvre van Bos op en wist in de „States" bepaalde kunstminnaars zo te bewerken dat Henk Bos (volgens zeggen van de heer Schwartz althans) nu in Amerika geldt als de grootste levende Hollandse schilder. Hij is een tweede Rembrandt en zijn doeken brengen grif 3000 tot 500^ dollar op. De kunsthandelaar wil thans zijn depot uitbreiden met meer werken van Hollandse schilders en daartoe was in Hamdorff een expositie georganiseerd door Henk Bos en de heer Knip, voorzitter der Larense schildersvereniging. Op deze tentoonstelling waren alle schilders die in de trant van Bos werken, afgesneld, zodat het er wemelde van eieren in houten nappen, tinnen kannen en j daspenningen. Ook waren er landschappen (liefst met Hollandse molens) en voorstellingen van vissers. Tijdens de expositie deelde de heer Schwartz, bijgestaan door Knip en Bos, prijzen uit. Prof. W. van de Berg verwierf (overigens met zeer verdienstelijke werken) de eerste prijs, 150 dollar, de schilderijen van boeren en vissers werden prompt aangekocht. David Schulman kreeg de tweede prijs (100 dollar). A. van Weveren verwierf met een mooi bloemstilleven de derde prijs en tevens werd dit doek aangekocht. Wout Schram, Molhuizen en Knip werden eveneens onderscheiden. Het geld werd prompt uitgekeerd en zo nu en dan tastte de heer Schwartz in zijn binnenzak en gaf een of andere kunstenaar zo maar een bonificatie van enkele honderden guldens.

Zonder afdingen

De dag tevoren was de kunsthandelaar tijdens een autorit langs het huis van Pieter van Velzen in Loosdrecht gereden. Hij zag er enkele beelden in de tuin staan en liet de wagen direct stoppen. Hij ging naar binnen, vroeg de verbaasde kunstenaar of hij zijn werk wilde tonen, kocht direct zonder afdingen zeven doeken en toen Van Velzen hakkelend zei, dat ze niet helemaal gereed waren en dat hij aan sommige stukken nog wat werken wilde, liet Schwarz er direct op volgen: „Dan doe je dat vanavond maar, morgen verwacht ik de werken in Laren".

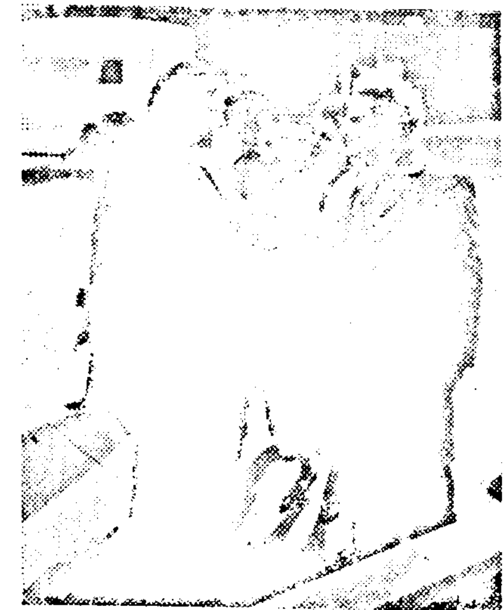
Een doek dat voor 250 gulden geprijsd stond, werd aangekocht, maar de schilder kreeg 400 dollar, want de vraagprijs was te gering. Een jonge schilder echter die Schwart zijn portefeuille tekeningen en aquarellen liet zien en ƒ 250.- per stuk vroeg, kreeg te horen „vijftig minder". De jongen liep schouder-ophalend weg en zei dat er niets af kon. Hij dacht „laat ik flink zijn, voor die man betekent vijftig gulden niets", maar Schwartz wilde de tekeningen niet meer en toen de schilder even later met spijt in zijn hart terug kwam, kreeg hij een fooi van 25 gulden.

Schwartz werd gesecondeerd door een zekere heer Berndsen, public relations-manager die in Londen „Bips Picture Service Limited" drijft en hem met Hollandse kunstenaars (die hij absoluut niet kende) in contact tracht te brengen, door Henk Bos, de stilleven-schilder, en door een fabrikant in kunstzinnige reproducties die tienduizenden plaatjes van schilderijen schijnt te verkopen.

Unieke affaire

Sam Schwartz was enigszins teleurgesteld over het peil der getoonde schilders en kon niet begrijpen dat er buiten Laren en enkele geïnviteerde Amsterdammers nog andere kunstenaars in Nederland woonachtig zijn. Om echter zijn goede wil en ruim inzicht te tonen beloofde hij nog een dag naar Bergen te gaan.

Het geval Schwartz blijft een unieke affaire voor Nederland. De man smijt met geld en laat zich graag de kleine Duveen noemen. Kunst is voor hem alleen datgene wat geld opbrengt. Hij bekijkt alles door de bril van de gemiddelde Amerikaanse kunstkoper en heeft een schier feilloze intuïtie voor dat wat het zal doen op de markt. Maar het is zijn goed recht om met zijn eigen geld te doen wat hem goeddunkt en zijn inzicht over de nazaten van Rembrandt is een persoonlijke zaak.

H. Bos, volgens Sam Schwartz een der toppunten der Nederlandse schilderkunst sinds de zeventiende eeuw, in gesprek met een Londense straatschilder. Op de achtergrond de kunstkoper, die Laren in opschudding bracht.

Rabat — Ongeveer 5000 stamleden uit het Marokkaanse rifgebergte en de noordelijke provincies hebben hun wapens aan de overheid afgegeven en velen keren nu huiswaarts als antwoord op het beroep dat koning Mohammed op hen heeft gedaan. De koning had gedreigd anders „ernstige maatregelen" te zullen treffen.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — De heer Peterson van Curacabai 109, verloor 3 stukjes van de landsloterij Nos. 16990 en 16988. Trekking 15-1-59. E. Vlaun, Marnixstraat 14 verloor 3 sleutels.

Brandje: De eigenaar van perceel Socotorolaan 3, meldde dat in zijn huis een brandje woedde. Terwijl de brandspuit de poort van de politiewacht verliet, kwam er een nieuwe melding: brand met eigen middelen geblust. Bij onderzoek bleek, dat een lichte ontploffing in de oven had plaats gevonden. Schade: oven defect.

Ongeval: Op het terrein van de Kellogg, viel een arbeider van een 7½ m. hoge stellage naar beneden. Met een wervelfractuur werd hij in het San Pedro hospitaal opgenomen.

Filmdienst brengt geheel nieuw programma

Oranjestad. — De kinderen zullen de komende weken genieten van een geheel nieuw programma van de eilandelijke filmdienst. Sint Nicolaas krijgt de primeur en wel vrijdag a.s. om 7 uur in club Suriname.

Het programma vermeldt: 1. The dog who cries wolf; een leuke tekenfilm; 2. Brussels World fair; 3. Birthday party, met Zippy de aap; 4. Fighting Fish, een spannende film over het vangen van zalm; 5. Cinderella and the Silver Skates, het sprookje van assepoester, uitgevoerd door een ijsballet; 6. Man against Mount Everest, de beklimming van 's werelds grootste berg; 7. Circus at the Zoo. en als slot 8. No Bulls please, Abbot en Costello als stierenvechters.

Volgende week komt dit programma naar Oranjestad.

1958 was betrekkelijk veilig jaar

Oranjestad. — Uit de statistieken van de verkeersafdeling van de politie blijkt dat het aantal verkeersongevallen met dodelijke afloop in 1958 veel kleiner was dan het jaar tevoren. Het aantal slachtoffers bedroeg tien tegen 20 in 1957.

Verder werden 197 personen licht of zwaargewond als gevolg van verkeersongevallen. Er waren 445 ernstige aanrijdingen. De totale materiële schade beliep ƒ 380.024.

ARUBA
Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 29 december werd geboren: William Frederick, zoon van de heer en mevrouw R. M. Maswell-Oduber. Tulpenstraat 9.

Op 10 januari Hugh Austin Kenneth, zoon van de heer en mevrouw A. K. Ollivierre-Gonzalez. Oranjestraat 8.

EILANDGEBIED ARUBA

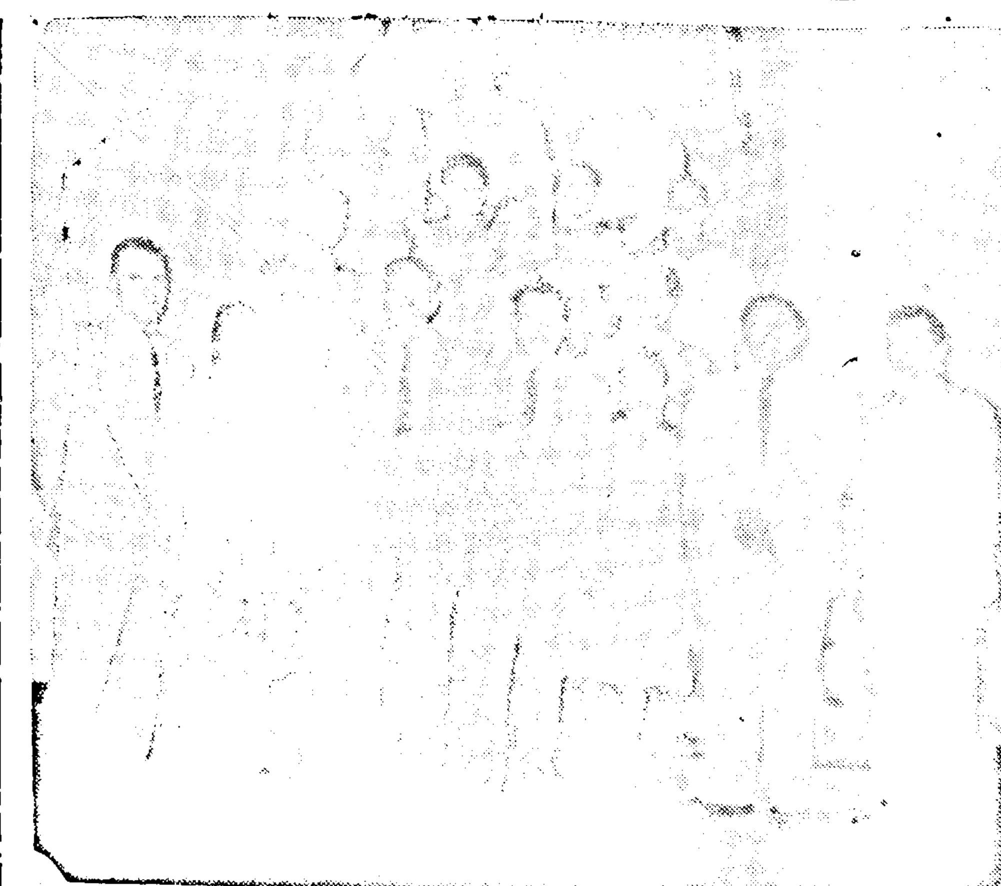
Openbare Aanbesteding

He wnd. Hoofd van de Dienst Openbare Werken, zal op Vrijdag 23 januari 1959 om 11.00 uur v.m. in het openbaar aanbesteden:

HET BOUWEN VAN EEN WACHTERSWONING OP HET TERREIN VAN HET ABATTOIR.

Bestek en tekening zijn vanaf heden verkrijgbaar ad f. 10.— per stel bij bovengenoemde Dienst.

Restitutie op de dag van aanbesteding f. 7.50.

De Curaçaose Statuutopstellenprijswinnaars op bezoek bij het Bestuurscollege van Aruba.

Sportieve jurist

(Van een medewerker in Nederland).

In Warmond ligt een monumentaal buiten, waarvan de naam „Vroenhof" weinig Warmonds en zeer Maastreechs aandoet. Er woont een geboren Maastrichtenaar, mr. Leopold August Nypels (spreek uit: Niepels), tot 1 jan. vice-president van de Hoge Raad en éens viermaal achtereen tenniskampioen van Nederland. Ogenschijnlijk bestaat er tussen deze twee kwalificaties, in een adem genoemd, weinig verband, maar als men mr. Nypels leert kennen, ervaart men hoe dit sportieve uitblinken een belangrijk aspect is van zijn persoonlijkheid.

Over dit samengaan is een aardige anecdote in omloop, die tevens een helder licht werpt op de sportieve inborst van de Angelsaksen. Dank zij zijn vooraanstaande plaats in de tennissport heeft mr. Nypels een belangrijke post vervuld in een commissie van de Volkenbond. In 1932 n.l. moest een commissie in het leven worden geroepen, die de kieswet moest maken voor het plebisciet van de Saar. Sir Eric Drummond, secretaris-generaal, van de Volkenbond, gaf een van zijn ambtenaren opdracht een deskundig Nederlander voor dit driemanschap te zoeken. De ambtenaar verscheen voor Sir Eric met het nodige boek „Wie is dat?" opengeslagen in de hand en vertelde, dat hij een geschikte persoon had gevonden.

„Mr. Nypels, hij is vice-president van de Hooge Raad."

„Zegt me niets," zei Sir Eric.

„Hij is secretaris van het centraal stembureau," vervolgde de ambtenaar, citerend uit het boekje.

„Ook dat is voor mij geen aanbeveling."

„En hij is viermaal Nederlands tenniskampioen geweest." haalde de ambtenaar ten einde raad aan.

Waarop het gelaat van de secretaris-generaal oplichtte: „That's the very person we want!"

Mr. Nypels is vandaag zeventig jaar geworden Dit is geen verdienste, zegt hij zelf en wij erkennen dit, maar het is wel een verdienste de last der jaren te dragen op de wijze als hij het doet: als een sportsman, die uit zijn sport voldoende geestelijke en lichamelijke veerkracht heeft geput om het veelomvattende werk, dat hij doet, te blijven doen. Want wij zouden vele regels kunnen vullen met de functies welke mr. Nypels ook thans nog vervult. Nog méér regels zouden wij eraan kunnen toevoegen, opsommende de vele functies die hij reeds vervuld heeft. We doen een greep: als vice-president van de Hoge Raad was hij tevens voorzitter van de belastingkamer van deze Raad en voorts voorzitter van de vereniging voor belastingwetenschap. Hij is nu nog vice-voorzitter van de staatscommissie voor internationaal privaatrecht en voorzitter van de Benelux-commissie voor een eenvormig recht.

Mr. Nypels heeft in Leiden rechten gestudeerd. In 1911 kwam hij als advocaat in Den Haag waar hij samen met Starkenborg bij jhr. mr. De Ranitz zijn loopbaan begon. Enige jaren later was hij geassocieerd met mr. W. A. Telders, in een praktijk, welke later onder prof. B. M. Telders werd voortgezet Toen al hield hij zich op grote schaal met cassatiezaken bezig voor de Hoge Raad en dit leidde in 1931 tot zijn benoeming (42 jaar oud) tot lid van de Hoge Raad. Hij was eerst lid van de belastingkamer, vervolgens van de burgerlijke kamer en de laatste acht jaar, sinds 1950, vice-president en voorzitter van de belastingkamer.

Mr. Nypels heeft de voetsporen van zijn vader gedrukt, die ook als vice-president van de Hoge Raad zijn ambtelijke carrière afsloot.

Maar van afsluiten van een periode kan men in het leven van mr. Leopold August Nypels niet spreken. Eén voorbeeld slechts: veertig jaar geleden werd hij secretaris van het centraal stembureau, dinsdag heeft hij nog als lid van de kiesraad in spoedzitting vergaderd in verband met de kabinetscrisis en de vervroegde verkiezing. En ook zijn sportieve ontplooiing werd geprolongeerd in kalmere maar niet geringere prestatie: hij is een kundig bridger, die niet zo lang geleden nog in de meesterklasse uitkwam.

Mr. L. A. Nypels

De strijd tegen de Ziekte van Hansen

Internationale DAG voor HULP aan MELAATSEN

Parijs. — De „Zesde Wereld Dag" voor de naar schatting 15 miljoen slachtoffers van de Ziekte van Hansen (melaatsheid) zal op 25 januari a.s. te Parijs worden gehouden.

Raoul Follereau, de intitiatiefnemer van de Internationale-Dagen voor de melaatsen heeft in een hier afgelegde verklaring verzocht om speciale gebeden plechtigheden op die dag in alle landen.

Deze vrome Fransman die de gevreesde ziekte 26 jaar lang bestrijdt, deed een beroep op „hen die drie maal per dag eten" ten gunste van hen" die behoren tot de meest met pijn overladen en verdrukte minderheden in de wereld".

De Heer Follereau zeide dat zijn verzoek niet bedoeld was „als een beroep op de openbare liefdadigheid", maar alleen om „de aandacht van de wereldopinie te vestigen op het lot van deze 15 miljoen ongelukkigen, waarvan de meesten nu genezen kunnen en weer hun plaats zullen moeten vinden in de maatschappij."

Maitre Follereau een vooraanstaande advokaat, heeft meer dan 1 miljoen kilometers gereisd in zijn strijd tegen de melaatsheid en ruim vier miljoen gulden aan geneesmiddelen en giften verdeeld om de slachtoffers van de ziekte te helpen.

Tijdens zijn reizen tracht hij ook het publiek in te lichten over de ziekte en de verkeerde opvattingen die erover bestaan recht te zetten.

Follereau verklaarde dat Afrika en Azie thans het meest onder de ziekte gebukt gingen doch dat geen werelddeel daarvan geheel bevrijd is. Europa telt nog tienduizenden slachtoffers.

Hij verklaarde voorts dat deze ziekte de oudst bekende ziekte, slechts lichtelijk besmettelijk is en tegengehouden kan worden door goedkope en eenvoudige medische behandeling.

Follereau is ook de Stichter van de „Orde van Barmhartigheid" een niet-sectarische vereniging van leken, die zich de hulp aan de melaatsen ten doel heeft gesteld, en die een ledental kent van 40.000 verdeeld over 15 landen.

Hij vestigde het vorig jaar de aandacht van de wereld op zich door zijn verklaring dat indien de Verenigde Staten en Rusland ieder de kosten van één bommenwerper zouden bijdragen in de strijd tegen de ziekte van Hansen, praktisch ieder slachtoffer ter wereld verzekerd zou zijn van medische behandeling voor zijn ziekte. (N.C.)

Beiroet — Volgens officiele cijfers bedraagt het aantal slachtoffers in Beiroet van de opstand in Libanon: 280 doden en 450 gewondeh. De schade in deze stad omvat een bedrag van 55 miljoen gulden.

IN ARGENTINIE
Katholieke Universiteit beschuldigd

Cordoba (Argentinie). — Autoriteiten van de nieuwe katholieke universiteit van Cordoba hebben de beschuldiging van de hand gewezen dat deze Universiteit alleen bestemd is voor „rijke studenten". In een door het gehele land verspreide circulaire is gewezen op het feit dat van de 500 ingeschreven studenten bij deze door de Jezuiten geleide universiteit 37 procent aanzienlijk minder dan het vastgestelde collegegeld betaalt dan wel daarvan geheel is vrijgesteld. Vele anderen studeren op beurzen.

De universitaire autoriteiten wezen erop dat de kosten van een inriching van hoger onderwijs enorme offers vraagt voor de betâling van salarissen en het onderhoud van gebouwen, laboratoria en bibliotheken.

In de circulaire worden de beschuldigers uitgedaagd „één jonge man van de arbeidende klasse te noemen, die (aan de universiteit van Cordoba) geweigerd werd omdat hij tot de arbeidende klasse behoort of omdat hij het collegegeld niet kon betalen."

De katholieke Universiteit werd in Mei 1957 geopend en was de eerste biezondere universiteit van het land sinds een eeuw.

De nieuwe universiteit werd wettelijk mogelijk door een decreet van de voorlopige regering van oud-president Pedro Aramburu in December 1955, dat de vestiging van biezondere instellingen van hoger onderwijs toestond.

Tot dan toe hadden allen staatuniversiteiten in Argentinie het monopoli van hoger onderwijs (N.C.).

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Woensdag 14 januari 1959

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Trooper hook" om 8.30 uur met Joel Mc. Crea en Barbara Stanwyck. (18 jaar).

Rialto:
„Si Leyeras mi Carta." om 8 uur, met Arturo de Cordova en Susana Freyre. (spaans) (18 jaar).

Principal:
„Love in the afternoon" om 8 uur met Garen Cooper, Audrey Hepburn en Maurice Chevalier. (18 jaar).

Aurora:
„City beneath the sea", om 7.30 uur met Robert Ryan en Mala Powers (18 jaar.

Savaneta
„Assigment Paris", om 7.30 uur met Dana Andrews, Marta Toren en George Sanders. (alle leeft.)

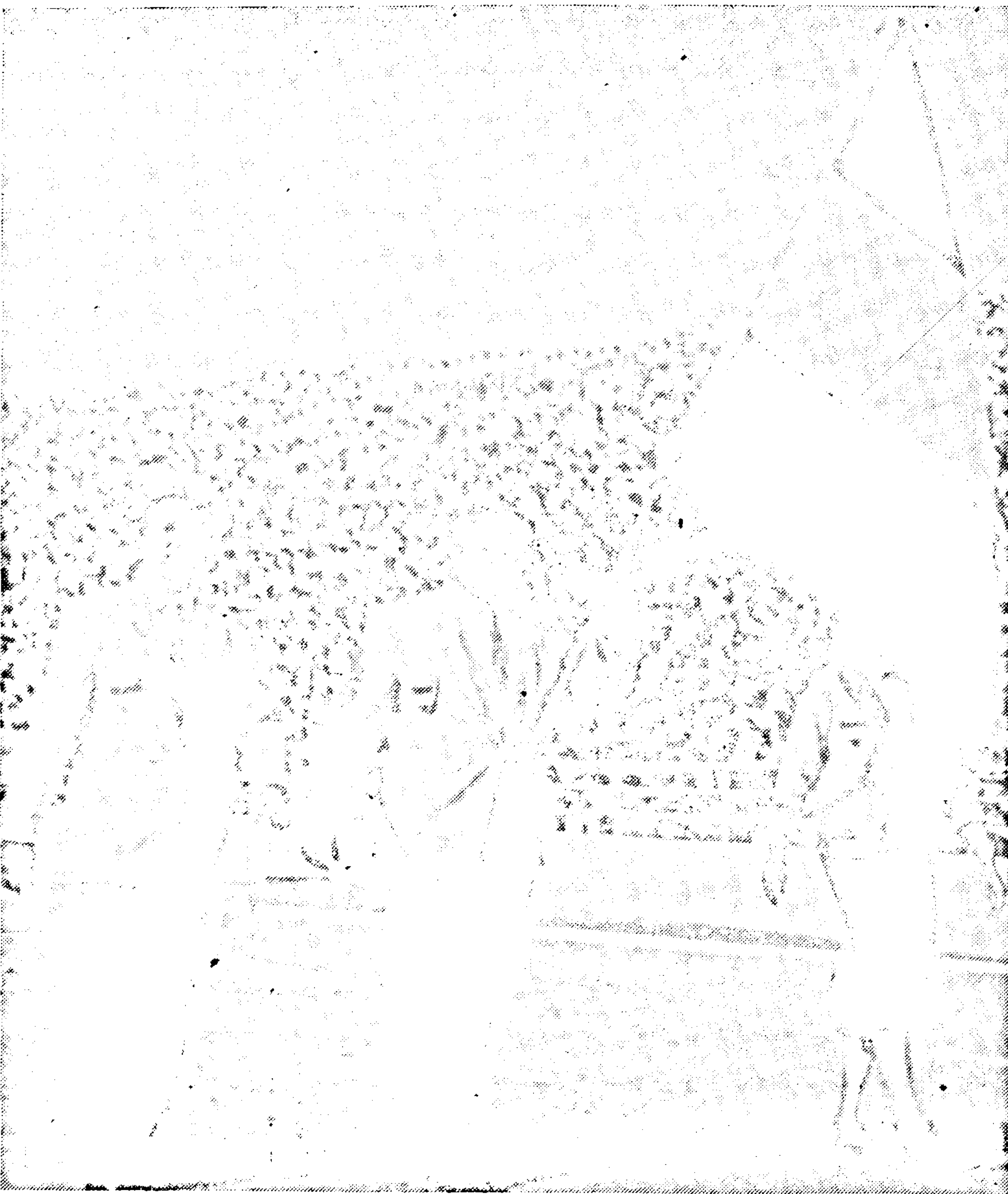
Botica's

O'stad, Botica Aruba tel: 1080
S. Nicolas: Botica San. Lucas tel: 5006.

De ontginning van de olievelden in de Sahara

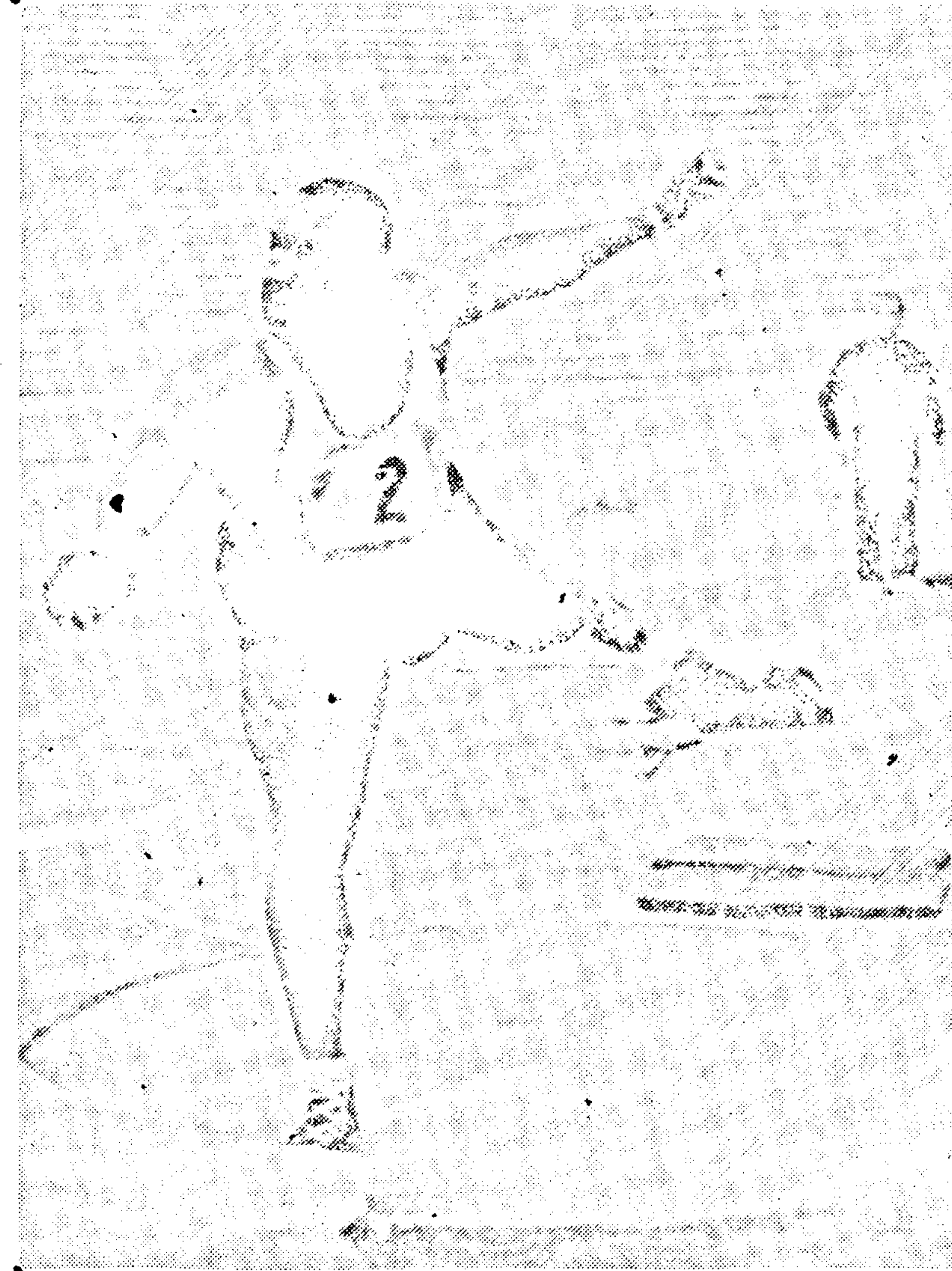
Parijs. — De ontginning van de oliereserves in de Sahara zal dit jaar 135 miljard Frank kosten, aldus is van de zijde der olie-industrie te Parijs medegedeeld. Voor een deel zal het benodigde investeringskapitaal verschaft worden door buitenlandse ondernemingen, die in associatie met Franse maatschappijen exploratie-vergunningen voor gebieden in de Sahara hebben ontvangen.

In 1958 hebben de olie-investeringen in de Sahara 84 miljard Frank bedragen.

De openingsplechtigheid van de Centraal-Amerikaanse en Caraibische Spelen. De delegatie van de Nederlandse Antillen werd voorafgegaan door mej. Secrève, Beto Adriana en Mundo Kemp.

De „gouden stoot" van ADRIANA

Op bovenstaande foto de Antilliaanse athleet Beto Adriana op het moment, dat hij tijdens de Spelen te Caracas de kogel 14 meter en 59 cm ver stootte. Zoals bekend werd deze afstand niet als rekord erkend.

Voor aanvang van de volleyball-wedstrijd Ned. Antillen — Mexico overhandigt de captain van Mexico aan de Antilliaanse captain een herinneringsvaantje.

Russische deskundige in de Sterrenkunde

In de 21e eeuw zal de maan het ZEVENDE VASTELAND van de AARDE worden

Moskou. — „Aan het begin van de 21ste eeuw zal de maan in zekere zin het zevende vasteland van de aarde worden en de kwestie van de ontginning van haar natuurlijke rijkdommen zal reeds bedaard zijn" aldus is het oordeel van prof. Yoeri Khlebtzevitsj, een Russische deskundige in sterrekunde, in een boek, dat pas te Moskou is verschenen onder de titel „Een reportage over de 21ste eeuw".

Volgens Tass is prof. Khlebtzevitsj van mening, dat „reizen van de mens tussen de aarde en de maan een gewone gang van zaken zal zijn omstreeks het einde van de 20ste eeuw". De verovering van de maan zal geschieden in tweeetappen. Allereerst zullen de mensen er een telegeleid apparaat naar toe sturen, dat naar de aarde televisiefoto's en wetenschappelijke gegevens zal uitzenden. Daarna pas zal er een „permanent station van de mens" worden gevestigd.

Het begin van de 21ste eeuw — aldus de hoogleraar — zal pogingen laten zien om met behulp van telegeleide raketten de buitenplaneten Saturnus, Jupiter, Aranus en Pluto te veroveren. Maar daarvoor zal de mens voet hebben gezet op Mars en Venus.

In hetzelfde boekwerk voorspelt prof. Nesmeyanof, president van de Academie van Wetenschappen der Sovjet-Unie, dat de volgende eeuw die zal zijn van kunstmatige voedingsmiddelen, die door hun voedingswaardige hoedanigheden en het gemak, waarmee zij worden opgenomen, superieur zijn aan natuurlijke voortbrengselen".

De bekende Russische bioloog Engelhardt verklaart, dat kanker overwonnen zal worden en niet meer gevaar zal betekenen dan „pokken en hondedolheid heden ten dage". De levensduur zal kunnen worden verlengd en het aantal uren slaap kunstmatig verminderd worden „dank zij de snellere neutralisering van de giftestoffen der vermoeidheid.

Prof. Zenkevitsj, de voorzitter van de oceanografische commissie van de Academie van Wetenschappen, is tenslotte van mening, dat de mens de rijkdommen, die in de diepten van de zee aanwezig zijn, meester zal worden. Aldus zal hij onmetelijke voedselrijkdommen veroveren, die de walvis in staat stellen in drie jaar tijd de volwassen leeftijd te bereiken, terwijl de olifant er 35 jaren voor nodig heeft, doordat het aardse voedsel oneindig armer is dan dat der oceanen".

In de Apollohal te Amsterdam vond de basketball-ontmoeting plaats tussen Blue Stars (Nederland) en Moto Morini (Italië). De einduitslag was 69—47 voor de Italianen. Op de foto ziet men de Italiaan Innis een „basket" scoren. Links Enrico de Carli, verder v.l.n.r. Volk, Alberda, Hans Ferrier en Jan Posthuma.

De Centraal-Amerikaanse — SPELEN —

BODYBUILDING

De Antilliaans lichtgewicht weightlifter William Cornett legde beslag op de derde prijs tijdens het bodybuilding contest. Cornett mocht een fraaie trofee hiervoor in ontvangst nemen.

Gisteravond keerden de Antilliaanse dames- en herenvolleybaliteams naar de Antillen terug. Ook de gewichtheffers Villanueva en Cornett en coach A. Smiet arriveerden gisteravond uit Caracas.

VOETBAL

Mexico versloeg het team van Puerto Rico (dat met 0—15 tegen de Antillen ten onder was gegaan) met de score van 2—0.

De stand van het voetbaltoernooi:

	gew.	gel.	verl.	ptn.
Mexico	3	0	0	6
Ned. Antillen	2	1	0	5
Panama	1	0	1	2
Venezuela	0	1	1	1
Puerto Rico	0	0	3	0

Morgenavond wordt de belangrijke en waarschijnlijk beslissende ontmoeting gespeeld tussen Mexico en de Ned. Antillen.

BASEBALL

In het baseball-toernooi leed Venezuela de eerste nederlaag. Na vijf overwinningen werd Venezuela met 1—2 door Puerto Rico verslagen.

De stand is hier:

Venezuela	5	1	.935
Puerto Rico	3	1	.750
Panama	3	2	.600
Mexico	1	4	.200
Ned. Antillen	0	4	.000

SCHERMEN

Kampioen sabelschremen werd de Colombiaan Emilio Echevarria met 7 gewonnen en een verloren partij.

De deelnemers van de Antillen bezetten de volgende plaatsen:

6. Luckman 3 gew. — 5 verl.
8. N. Hilhorst 2 gew. — 6 verl.

ZWEMMEN

Bij het zwemmen voert Mexico de boventoon. Dit land wist in het zwemtoernooi tot nog toe 4 gouden, 3 zilveren en 5 bronzen medailles te behalen.

De uitslagen van de finales waren:

200 m crawl

1. Ruben Vargas (Mexico)
2. L. Martinez (Guatemala)
3. W. Ocampo (Mexico)

100 m rugslag

1. A. Mejia (Mexico)
2. Echevarria (Mexico)
3. E. Vargas (Mexico)

400 m vrije slag

1. Blanca Baron (Mexico)
2. M. Souza (Mexico)
3. G. Botella (Mexico)

BASKETBALL

El Salvador — Costa Rica 79—66.
Columbia — Venezuela 82—76.
Puerto Rico — Panama 80—66.

In basketball leidt Puerto Rico dat tot nog toe ongeslagen is.

WATERPOLO

Mexico, de grote favoriet voor de waterpolo-titel, stevent met gemak af op het kampioenschap. Nadat Venezuela met groot verschil werd geklopt, bonden de Mexicanen ook Jamaica aan hun zegekar. De score was: 9—2. Gisteravond won Jamaica met 16—2 van Venezuela.

ATHLETIEK MEDAILLES

De athletiekwedstrijden van de Centraal-Amerikaanse en Caraibische Spelen zijn thans achter de rug. Mexico werd in dit onderdeel van de Spelen kampioen met een totaal van 254 punten. Op de tweede plaats volgde Puerto Rico met 201 punten. Laatstgenoemd land had slechts twee punten meer dan het op de derde plaats staande Venezuela.

In het onderdeel athletiek was de verdeling der medailles na afloop als volgt:

	goud	zilver	brons
Mexico	10	12	10
Puerto Rico	8	12	2
Venezuela	6	7	15
Panama	3	0	4
Colombia	1	1	2
Brits Guyana	1	0	1
Antillen	1	0	0
Jamaica	1	0	0
Guatemala	1	0	0
El Salvador	0	0	0

Binnenkort gevecht tussen JOHANSSON en NIÑO VALDES?

Londen — De Amerikaanse bokspromotor George Parnassus heeft Ingemar Johansson, zwaargewichtkampioen van Europa, een bedrag van 125.000 dollar aangeboden voor een gevecht egen de Cubaan Nino Valdes. Het gevecht zou te Los Angeles in de open lucht moeten worden gehouden.

De manager van Johansson, Eddie Ahlquist, heeft nog geen beslissing genomen.

Henry Cooper versloeg Brian London

Londen. — Henry Cooper (Bellingham) heeft te Londen in een gevecht over vijftien ronden op punten gewonnen van Brian London (Blackpool). Door deze zege heeft Cooper zowel de Britse Zwaargewichttitel als de Zwaargewichttitel van het gemenebest op zijn naam gebracht.

De kwestie van de I.B.C.

Washington. — Het Amerikaanse hoge gerechtshof heeft het vonnis van de federale rechter van New York met betrekking tot de ontbinding van de Internationale Boxing Club bevestigd.

In 1957 had de federale rechter de IBC schuldig bevonden aan overtreding van de z.g. Sherman-wet, waarin trustvorming verboden wordt. De rechter stelde toen vast dat de IBC in feite een monopoliepositie uitoefent inzake van organiseren van wereldkampioenschapswedstrijden en dat de IBC een machtspositie bezit in enkele belangrijke stadions zoals de Madison Square Garden en het stadion van Chicago.

De beslissing van het hof zal ongetwijfeld met instemming worden begroet door Gus D'Amato, de manager van de wereldkampioen Zwaargewicht Floyd Patterson. D' Amato heeft reeds geruime tijd moeilijkheden met de IBC en heeft onlangs geweigerd Patterson te laten uitkomen in een tielgevecht onder auspicien van de IBC.

De K.N.V.B.-toto

Den Haag — Zondag 18 januari is er geen KNVB toto. Het voetbalprogramma voor deze dag werd reeds in zijn geheel afgelast. De oude pool draait voor het laatst op 25 januari echter op de nieuwe condities.

De hoofdcommissaris van politie te Den Haag is belast met het toezicht op de pool en alles wat daarmee in verband staat. Voor een serie van vijf toto's is thans toestemming verkregen van de hoofdcommissaris, waarna voor een volgende serie opnieuw toestemming bij hem zal moeten worden gevraagd. Zodra de „toto nieuwe stijl" begonnen is worden voor prijzen onder de 500 gulden waardebonnen verstrekt.

Deze bonnen moeten aan de achterzijde door de winkelier bij wie de winnaar de bon in goederen omzet worden afgetekend met de vermelding dat voor de geleverde artikelen de normale prijs is bepaald.

Voor prijzen tussen de 500 en 10.000 gulden wordt een credietbrief verstrekt met een geldigheidsduur van drie maanden. Over prijzen boven de 10.000 gulden zal met de winnaars overleg worden gepleegd op welke wijze men het bedrag wil besteden. In geen geval volgt dus uitbetaling in geld, ook niet in effecten.

Ook aan de nieuwe toto kan alleen door leden en donateurs worden deelgenomen. vroeger ging van de inzet 40 procent naar de clubs, 40 procent was voor prijzen, 14 procent bestedingen en 6 procent voor onkosten. De bijdrage voor de clubs blijft 40 procent, 35 procent is voor prijzen gereserveerd en van de resterende 25 procent is 20 procent bestedingen en vijf procent onkosten.

De KNVB kan dus in het vervolg in plaats van 14, twintig procent van de inzet wegschenken.

SCHAAKGENIE?

Kanton. — De beste schaker van Kanton, dat in China de „schaakstad" heet, is volgens het „Pekingse avondblad" een kind van 4 1/2 jaar.

De kleine Cheng Chi, zoon van een Betja of trap-taxi-bestuurder, leerde schaken van kinderen met wie hij op straat speelde. Thans is hij, naar het „Pekingse avondblad" verzekert, al zo ver dat hij in een ommezien tien zetten diep combineert.

Dit wonderkind heeft reeds de sterkste schakers van de stad verslagen. Maar hij heeft een gevaarlijke concurrent, een jongetje van 10 jaar....

Wenen — De Oostenrijkse radio beschikt thans over een honderdtal zenders, namelijk 79 voor de middengolf en 21 voor de ultra korte golf. In 1945 waren er slechts 17 stations die het nationale programma uitzonden. Er zijn thans twaalf televisiezenders in Oostenrijk.

Sugar Ray uit Engeland naar Nederland vertrokken

Londen. — De Surinaamse bokser Sugar Ray, die verslagen werd door de Brit Terry Spinks en in een ziekenhuis was opgenomen, is gisteren per KLM-vliegtuig uit Londen naar Amsterdam vertrokken. De doktoren van het ziekenhuis zeiden dat hij vermoedelijk een kaakfractuur heeft. **Zij adviseerden hem zich in Nederland te onderwerpen aan een rontgenonderzoek en zich onder behandeling te stellen.**

Brussel — De bepalingen in het Belgische reglement voor de zwarte troepen volgens welke straffen met de zweep konden worden gegeven, zijn afgeschaft. Het bestuur van de Kongo heeft verder ook straffen met de zweep in gevangenissen afgeschaft.

Taipeh — Een nijpend gebrek aan voedsel en andere consumptiegoederen heeft onrust veroorzaakt in Sjanghai, zo meldt het Formosaanse blad China News. In een nacht zou een duizendtal mensen zijn opgehaald.

Vivi — Het huis van Stanley te Vivi, de eerste hoofdstad van de onafhankelijke staat Kongo, is aan de hand van een tekening uit die tijd op de juiste plaats herbouwd. Het houten huis van twee verdiepingen is als museum ingericht.